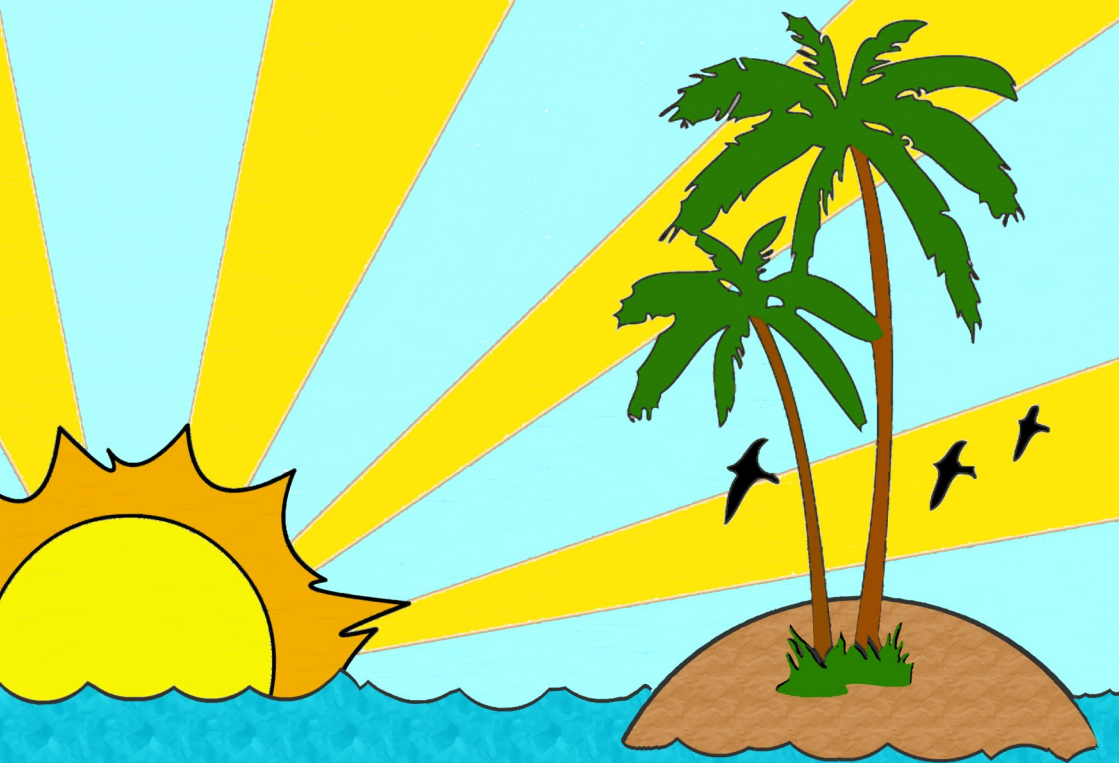


gymkáč



3. číslo/školský rok 2013/2014

Časopis študentov Gymnázia Antona Bernoláka v Senci.
Vyšiel s láskavou podporou p. Schmiedla.
Ďakujeme.



3. číslo, jún 2014. Predajná cena 0.70 eur.

Redakčná rada:

Členovia: **sekunda:** Nina Bučková - Nina, Miriam Matšáková - Miriam, **tercia:** Martin Papai - Martin, Pavol Petrovič - Pavol, Veronika Zelenayová - Veve, Tereza Petrufová - Tess, Matej Hrnčiar - Matej, **sexta:** Zuzana Lenártová - Zara, Michaela Glasnáková - Michelle, **septima:** Soňa Ďuračková - Susi, **1.A:** Dominika Bognárová - Dominika, **2.A:** Karin Pätoprstá - Kaja, **3.A:** Peter Kiss - Peter, Aime Pari - Aime

Pedagogický nadhl'ad: Mgr. Dagmar Lenártová

Prispievatelia: **príma:** Natália Kostková, **tercia:** Timotej Michalka
1. A: Kamila Jarábková, **3. A:** Alex Gerboc, Zuzana Veselá, Mária Nemečková, Natália Škorvagová, Adriana Skalková, Veronika Marcinekova,
Obálka: Matej Laky, Matej Hrnčiar

Editoriál

Milí gymkáči.

Držíte v rukách posledné predprázdninové číslo nášho časopisu.

Leto je už za rohom, čo si konečne uvedomilo aj počasie a nachystalo nám pravé letné dni. No o to ťažšie sa sedí v škole. Tipujem, že už aj vy nedočkavo čakáte na koniec školského roka.

Šťastnejší z nás si toto koncoročné čakanie spríjemnia nejakým tým školským výletom. Ak patríte medzi tých, ktorým bola táto útecha odo-pretá, prosím, skráťte si čakanie aspoň čítaním o výletoch ostatných tried. Ak sa vám tento variant zdá príliš depresívny, môžete sa dočítať aj o iných udalostiach, ktoré sa na našom gymnáziu udiali, naďabíte na pár rozhovorov a ankiet alebo príbehov z našej tvorby. Na záver sa pobavíte vtipnými výrokmi a možno sa vám podarí vylúštiť tajničku či sudoku. A keďže je najvyšší čas začať plánovať prázdninový program, nezabudnite si pozrieť zoznam hudobných festivalov.

Ja vám v mene redakčnej rady, samozrejme, prajem šťastné ukončenie tohto školského roka. Opravte si známky, alebo minimálne nezhoršite! Budeme vám držať palce!

Krásne prázdniny :) Michelle

Rande pred Bernolákom

Noc literatúry

Noc literatúry – maratón čítania na netradičných miestach sa konal 14. mája 2014 v Bratislave, Senci, Trenčíne, Ziline, Dolnom Kubíne, Banskej Bystrici a Banskej Štiavnici. Podujatie sa na Slovensku koná už šiesty rok. Jeho cieľom je zoznámiť čitateľov s dielami európskych autorov v priestoroch s literatúrou bežne nespájaných. Úryvky čítajú známe osobnosti v pravidelných intervaloch – 15 minút čítanie a 15 minút prestávka na presun na ďalšie miesto.

V našom meste sa čítalo na piatich miestach – pred mestským úradom, v Tureckom dome v mestskom múzeu, v kultúrnom dome a v našom gymnáziu. Tu sa naši redaktori stretli s čítajúcou Andreou Karnasovou, známou slovenskou herečkou. Návštevníkom čítala úryvky z knihy *Mliekarka z Ottakringu* od Ali Rachmanovovej. Požiadali ju o rozhovor, ktorý vám ponúkame.

Ako si spomínate na svoje študentské časy?

Do školy sa chodiť musí, muselo, takže som tam chodila. Niektoré predmety som mala radšej a niektoré menej rada. Mala som rada literatúru, slovenčinu, telesnú, dejepis a prestávky sme mali, samozrejme, najradšej. Ja si myslím, že všetky deti to majú podobné. Najradšej by boli na ihrisku, no bez tej školy sa to nedá a vidím, dnes už ako dospelá žena a matka, že vzdelanie je nesmierne dôležité a to si človek uvedomí až vtedy, keď sa stane dospelým. No v podstate mám príjemné spomienky. Boli učitelia, ktorých som nemala rada, asi ako každé dieťa, či už v súčasnosti alebo pred tými pár rokmi (s úsmevom).

Aký vzťah máte k literatúre?

Ja veľmi rada čítam a viem k čítaniu aj moje dieťa, ktoré si dokonca začalo písať príbehy. Ja si myslím, že literatúra je úžasná, pretože v literatúre človek odíde niekam inam, prežíva iné životy. Literatúra je úžasná v tom, že vám prinesie za jeden večer strašne veľa zážitkov, ktoré v reálnom živote nemôžete zažiť a práve toto je na tej literatúre najkrajšie.

Máte nejaký obľúbený žáner alebo autora?

Minule som tak nad tým rozmýšľala, že keby sa ma niekto spýtal, či mám nejakého obľúbeného autora, alebo ktorú knihu mám najradšej, čo by som mu asi odpovedala. Tak som začala rozmýšľať a nevedela som prísť na to, že ktorý autor to je. Ja milujem Márqueza, milujem magický realizmus. Ale teraz, ako chodievam sem-tam čítať, tak sú aj súčasné príbehy a knihy, z ktorých som milo prekvapená. Ja sa priznám, že som sa bála čítať súčasných autorov, pretože som mala pocit, že to žijem a nepotrebujem to ešte aj čítať. No je zaujímavé pozrieť sa na ten život očami iného autora. No u mňa stále vyhráva Márquez a jeho magický realizmus.

Čo vám je bližšie herectvo alebo dabling?

Ono to tak splyva. Dabling je takisto herectvo, len je to iný prejav, iný žáner. Či divadlo, či film alebo dabling, každé má svoje čaro a nedokážem povedať, čo mám najradšej. Divadlo má úžasnú magickú atmosféru tým, že tam sedí divák a tá chvíľa sa už nikdy nezopakuje, pretože každé predstavenie, aj keď hráte ten istý titul, je vždy iné. Vždy je iné zloženie divákov, vy ste každý deň ináč naladený. Film je zase v tomto trochu lepší, pretože tam si môžete tú scénu niekoľkokrát zopakovať. Keďže tam v tej chvíli nemáte divákov, tak ten dabling je aspoň pre mňa z toho všetkého najjednoduchší. Nemusím vedieť texty naspamäť a ja sa len snažím dať do nášho jazyka ten pôvodný film. Aj tá príprava je jednoduchšia ako na film alebo divadlo.



Mnoho ľudí si určite váš hlas spája s postavou Moniky z úspešného seriálu PRIATELIA. Vytvorili ste si vzťah k tejto postave alebo k celému seriálu?

Áno. Prežili sme veľmi pekných sedem rokov, kedy sme dabovali tento seriál. My dablingoví herci, ktorí sme ho dabovali, sme sa stretávali aj v súkromí. Ja som to už spomínala aj v iných rozhovoroch, že sme dokonca stretli v jednej reštaurácii aj Davida Schwimmera, ktorý hral Rossa v tomto seriáli. Bolo to veľmi príjemné stretnutie.... aká bola otázka? **(Či ste si vytvorili vzťah?)** Áno, jasné! Človek si tak začne zvykať. Najprv som bola prekvapená, keď ma

obsadili do úlohy Moniky. Mňa do Moniky?? Veď ja som taká trošku „besná“ a zrazu mám hrať takú pantičkársku Moniku, ale potom sme sa nejako skamarátili a ja som prišla na to, že ako ju hrať. Ak je teraz, napríklad, nejaký ten film s tou herečkou, tak normálne až sa ma dotkne, ak by ju niekto iný daboval a nie ja. Takže určite je to taký na diaľku, vcelku príjemný vzťah s tou herečkou.

Hráte radšej pred kamerou („za kamerou“ pozn. herečky) alebo v divadle?

Viac-menej som už na to odpovedala. Jedno aj druhé má svoje čaro. No nedá sa to povedať, mám rada oboje. Keď robím jedno, chýba mi druhé a tak ...

Bol váš sen stať sa herečkou?

Bol, odjakživa. Ja som sa v siedmich rokoch sama od seba prihlásila do divadelného krúžku. Prišla som domov celá bez seba. Naši sa na mňa pozreli, že „dobré moja“ a dodnes ma to drží. To znamená, že treba si ísť za svojim snom, mladí ľudia, nevzdávať sa svojich snov, aj keď vám budú učitelia hovoriť hocičo. Ja som mala takú súdružku učiteľku matematiky, ktorá mi stále hovorila, že som komediant. Za to, že som nevedela vypočítať nejaký príklad z matematiky, si myslela, že zo mňa nebude dobrá herečka, ale neodradila ma. A dokonca, keď som bola asi ôsmačka, zachrípol mi hlas a bola som u foniatričky (lekárky), ktorá mi povedala, že mám chorý hlas a určite nemám ísť za herečku. A keby som ju možno počúvla, tak by som nerobila dnes to, čo robím, čo ma baví. *Takže nevzdávajte sa svojich snov!!!*

S tým súvisí aj ďalšia otázka. Ak by ste sa nevenovali herectvu, dabingu, viete si predstaviť, že by ste fungovali aj v inej pracovnej sfére?

Áno, viem si to predstaviť. Samozrejme, by to bola práca s ľuďmi. Mňa by zaujímal cestovný ruch alebo hotelierstvo.

Stíhate sa popri svojej práci venovať aj nejakým koníčkom?

Môj koníček je moja práca, takže áno. Keď mám tú príležitosť a mám čas, tak si veľmi rada zalyžujem a milujem taktiež chodiť do kina, najradšej sama a najradšej by som bola, keby v tom kine nikto vedľa mňa nesedel, aby mi nechrúmal do ucha popcorn-y. A naozaj milujem čítať knihy, a tak si sadnúť a čítať a čítať a čítať, to by som vedela celé dni! A cestovať a sedieť na kávičkách, to je pre mňa relax!

Ďakujeme za rozhovor.

Peter & Aime, 3. A

Predstavujeme

úspešných Senčanov ...

Naša škola už vychovala mnoho významných a úspešných ľudí. Jedným z nich je aj akademická maliarka Jitka Bezúrová, ktorú sme oslovili, aby nám o sebe niečo prezradila.

1. Ako dlho sa už venujete umeniu?

Umeniu som sa začala venovať už ako dieťa na základnej umeleckej škole a doteraz ma to neprestalo baviť.

2. Ako si spomínate na svoje školské roky na našom gymnáziu?

Bavili ma najmä humanitné predmety, dejepis, slovenčina a literatúra. Počas celého štúdia som sa sústredila na to, že chcem ísť študovať výtvarné umenie a v tom čase som už publikovala poéziu. Taktiež som stále navštevovala ZUŠ.

3. Vieme, že ste akademická maliarka. Na ktorej vysokej škole ste študovali?

Študovala som na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave u profesora Brunovského, jedného z najuznávanejších slovenských grafikov.

4. Aby sme sa teda vrátili k vašej práci. Akému umeleckému smeru sa venujete?

Na začiatku svojej tvorby som sa venovala grafickým technikám – litografia, lept, suchá ihla a tiež ilustrácia. Postupom času som sa začala viac venovať olejomalbe a akvarelu.

5. Venujete sa okrem malby aj inému druhu umenia?

Stále sa venujem aj poézii, svoje diela som publikovala v rôznych časopisoch (Literárny týždenník, Romboid a.i.) a vydala som básnickú zbierku Svetlo (1999) s vlastnými ilustráciami vo vydavateľstve Slovenský spisovateľ.

6. Čo vás inšpiruje pri tvorbe diel?

Mňa inšpiruje celý život, ktorý prežívam, v ňom si nachádzam inšpiráciu. Ďalšími hlavnými inšpiráciami sú pre mňa príroda, literatúra, poézia...

7. Máte nejaký vzor, čo sa umenia týka?

Bolo pekné, keď som si ako dieťa kúpila knižku ilustrovanú Albínom Brunovským, ktorý sa mi stal vzorom. Neskôr som zistila, že učí na vysokej škole, na ktorú som chcela ísť študovať a keď som uňho začala študovať, splnilo sa mi pranie.

8. Vaše diela sa ocitli na mnohých výstavách. Môžete nám o niektorých bližšie povedať?

Významná pre mňa bola napríklad výstava v Slovenskom inštitúte v Ríme, ktorá sa konala na počesť osemdesiatych narodenín kardinála Tomka, ktorý v Ríme pôsobí. Mnohé domáce výstavy boli pre mňa tiež zaujímavé. Prvú väčšiu som mala v Senci a po mnohých rokoch som mala výstavu v Senci až minulý rok. Na spoločných výstavách som sa zúčastnila po celej Európe a aj na iných kontinentoch.

9. Momentálne vediete vlastnú základnú umeleckú školu. Čo vás viedlo k rozhodnutiu zriadiť ju?

Už pred tým som učila a chcela som odovzdať svoje skúsenosti deťom, lebo ja som mala v živote šťastie na ľudí, ktorí ma posunuli dopredu. Preto chcem aj ja pomôcť. Tiež si myslím, že je v dnešnej dobe dôležité výtvarne sa vzdelávať.

10. Čo považujete za svoj doterajší najväčší úspech?

Akosi svoj život nehodnotím na úspechy a neúspechy, ale celý svoj život pokladám za môj najväčší úspech, keďže sa môžem venovať tomu, čo ma baví.

11. Aké máte vyhliadky do budúcnosti?

Teším sa, že ešte stále viem objavovať nové inšpirácie, že človek môže aj po dlhej dobe tvorby prichádzať na nové nápady a techniky. Teším sa na ďalšie výstavy, na deti v ZUŠ a na ich tvorbu.

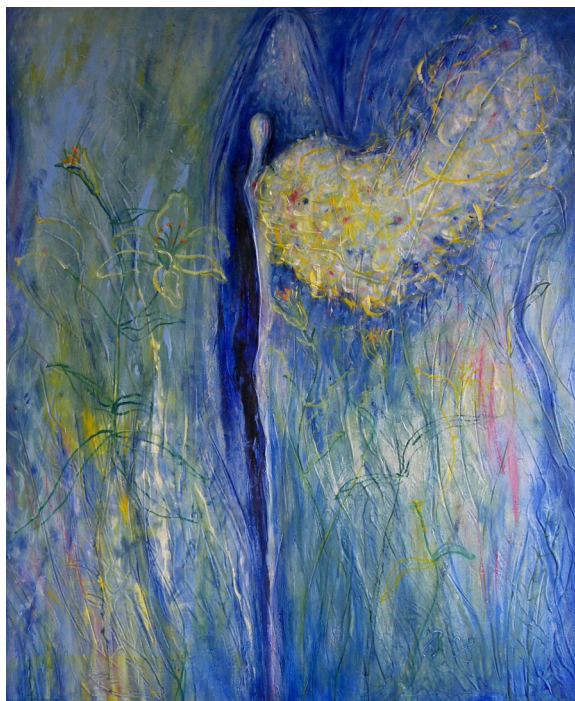
12. Čo by ste odkázali našim študentom, ktorí začínajú rozvíjať svoj umelecký talent?

Rady je najťažšie dávať. Človek sa najviac naučí od svojich kolegov, spolužiakov a tým, že počúva nielen chválu, ale aj kritiku. Avšak, hlavná rada je čo najviac spoznávať iných autorov či už starých alebo nových, veľa čítať, navštevovať výstavy a nerobiť niečo len na efekt, ale z presvedčenia a s citovým zaujatím.

Ďakujem za rozhovor.

Dominika, I.A





Stretnutie s blízkou osobou...

Táňa Danková. Minuloročná absolventka nášho GAB-u. Blízka mnohým z nás - svojím talentom, krásnym spevom, ale aj skromnosťou či úsmevom vo veľkých hnedých očiach. Bola neodmysliteľnou súčasťou všetkých kultúrnych vystúpení našich študentov. Či ako speváčka skupiny Defekt alebo sólistka. So zborom FireFly, ktorý vedie, vydali svoj prvý album „Zasviet“. Požiadali sme ju o rozhovor.

1. Minulý školský rok si ukončila osemročné štúdium na našom gymnáziu. Čo ťa zamestnáva momentálne?

Po ukončení gymnázia som začala študovať na Vysokej škole múzických umení v Bratislave, odbor Dramaturgia a manažment hudobného umenia. A teda moja najväčšia záľuba a srdcová záležitosť – hudba, sa stala hlavným cieľom aj môjho vysokoškolského štúdia a takisto aj mojich vedľajších aktivít.

2. Páči sa ti na vysokej škole? Sklamalo ťa niečo?

Bola to moja vysnívaná škola. Pred pár rokmi som ju mala možnosť navštíviť (vtedy som ešte netušila, že tam budem v budúcnosti chodiť) a keď som tam prišla, moja prvá veta bola: „Tu chcem raz študovať“. A splnilo sa. Som spokojná, páči sa mi tam. Cítim, že to tak malo byť a to je hlavné. Sklamanie nepociťujem, pretože som tam nešla s veľkými očakávaniami.

3. Možno je to ešte skoro, ale cnie sa ti za GAB-om?

Za GAB-om sa mi cnie už od maturity. Boli to skvelé časy. Veľmi rada na ne spomínam a najradšej by som sa vrátila opäť do prímý a zažila to celé ešte raz!

4. Teraz k tvojmu/vášmu úspechu. Kto tvorí vašu skupinu? Ako ste sa dali dokopy?

Naša skupina/zbor FireFly funguje už dlho. Viediem ho skoro 5 rokov. Členovia majú od 15 do 25 rokov. Spája nás radosť zo spievania a túžba slúžiť Bohu a druhým. Spievame na sv. omšiach v Bernolákove, robíme gospelové koncerty, rôzne výlety, sústredenia, tvoríme vlastné piesne. Na Veľkú noc vyšiel náš prvý album s názvom „Zasviet“ a veľmi nás to povzbudilo v ďalšej práci.

5. Prečo názov FireFly? Asi súvisí aj s názvom vášho CD...

FireFly v preklade znamená svätajánska muška/svetluška. Názov vznikol minulý rok a veľmi rýchlo sa ujal. Chceme ním vyjadriť túžbu svietiť – svietiť druhým ľuďom, ktorí to svetlo potrebujú. Každá svet

luška má malinké svetielko, ak sa však viacero svetlušiek spojí, môžu vytvoriť väčšie svetlo a posvietiť ním do srdc druhých. Aj preto sme k nášmu prvému CD vymysleli názov „Zasviet“. Je to výzva nielen pre nás, ale aj pre tých, ktorí budú naše piesne počúvať. Aby svietili v tomto častokrát tmavom svete a prinášali radosť a povzbudenie.

6. Kto sa autorsky podieľal na skladbách? Aké témy, motívy v nich dominujú?

Väčšinu textov napísala naša textárka a scenáristka Dominika Conortová. Hudbu zvyčajne skladám ja. Jednu pieseň z CD zložila speváčka zo zboru Ivona Nagyová. Piesne sú ladené gospelovo, texty v sebe nesú posolstvo evanjelia a túžime, aby boli na väčšiu slávu a chválu Bohu.



7. Máš na CD skladbu, ktorú máš najradšej?

Samozrejme, na CD sú aj moje obľúbenejšie skladby. Tou je napríklad Žena. Je to naša jediná pieseň o Panne Márii. Pred pár týždňami som ju mala možnosť spievať v TV Lux a bola to veľká pocta.

8. Ako by si vaši priaznivci mohli vaše CD kúpiť?

Naše CD si môžete objednať prostredníctvom nášho mailu firefly.gospel@gmail.com

alebo ak by ste nás chceli kontaktovať, pokojne píšete. Na Facebooku nás nájdete ako Fire Fly.

9. O tom, že vaša práca našla odozvu u poslucháčov svedčí aj to, že skladby boli hrané v rádiách a boli ste pozvaní aj do televízie, kde sa vaše skladby prezentovali. Aký je to pocit?

Áno, naše piesne sú zaradené v Gospelparáde na rádiu Lumen a vďaka hlasom našich fanúšikov postupujeme stále do ďalších kôl. Je to úžasný pocit a veľmi dojímavý, keď započujem našu pieseň pri zapínaní rádia v aute. A keď sa mi ozývajú cudzí ľudia a pýtajú si texty k našim piesňam. Sú to veľmi silné a povzbudivé chvíle a jediné na čo sa zmôžem, je vďačnosť nielen fanúšikom, ale hlavne Bohu, ktorý tieto veľké veci koná v našich životoch.

Ďakujem za rozhovor. Zara, sexta



(ne)kultúra

Fusion

Nebudem tu písať ošúchané frázy o tom, že život je samé prekvapenie. Ale aj tak sa koncert Fusion inak nedá opísať. Myslím, že každý pochopí, že po radoch všelijakých „výchovných koncertov“ som veľké očakávania nemala.

Prvý signál, že to nemusí dopadnúť tak zle, sa ozval už pri presune študentov do telocvične. Moje uši totiž zachytili náznak Imagine Dragons, no spolužiaci ma hneď schladili, že sa mi to muselo zdať. Ale už dávno som nebola tak rada z toho, že som mala pravdu. Mladí ľudia približne v rozpätí nášho veku nám nielenže zaspievali It's Time, ale milo nás prekvapili aj celkom dobrou verziou Radioactive. Musím priznať, nečakala som, že sa im podarí napodobniť silu originálu, ale pri výborných bubeníkoch som mala zimomriavky. To však zďaleka nebol koniec – nasledovalo Counting Stars (autora nebudem uvádzať, lebo ak tú pieseň nepoznáte, tak by ste s tým rýchlo mali niečo urobiť) a takisto dve hitovky od Avicciho a ďalšie piesne. V každej sa mladí ľudia striedali pri nástrojoch, dirigovaní aj v spievaní. Ukázali nám aj krátku scénu, počas ktorej nám, chvalabohu, namiesto pôvodne pripravovaných vajíčok, spadli na hlavu cukríky.

Fusion nás na záver pozvali do svojho letného tábora aj do ich seneckej „základne“ a myslím, že vzhľadom na dobrý výber piesní a kvalitu spracovania sa im môžeme poďakovať za príjemné ukončenie vyučovacieho dňa a zároveň začiatok jednoduchých prázdnin.

Zara, sexta



Čo je to Fusion ?

Slovo fusion má viacero významov. Chemikovi napadne slovo fúzia, pre hudobných fajnšmekrov je to žáner. Pre mňa toto slovo znamená super zábavu, priateľov, ale aj snahu či trému. Čo je to teda Fusion ? Je to pop-rockový, tak trochu netradičný spevácky zbor. To ste asi počuli na koncerte, ktorý sa odohral na našej škole. Ale ja vám chcem ponúknuť pohľad z trochu iného uhla.

Keď som zhruba pred dvoma rokmi prišiel na prvý nácvik, tak som si uvedomil veľa vecí, napríklad to, aké ťažké je robiť hudbu. Ono sa to nezdá, ale tí, ktorí máte s hudbou nejaké skúsenosti určite viete, aké je to skutočne náročné. Spočiatku som vedel troška hrať na gitare. A keďže ma to bavilo, tak som sa zapísal na gitarový a spevácky workshop. Ani som sa nenazdal a o pol roka som hral pred päťsto ľuďmi gitarové sólo a spieval rockovú pieseň. Pre mladého človeka sú to nezameniteľné skúsenosti.

Ale najradšej mám Fusion asi preto, že je pre mňa, ako pit-stop (t.j. miesto pri automobilových závodoch, kde sa dopĺňa palivo a menia pneumatiky). Keď mám nanič týždeň, prídem na Fusion, kde sa odrea-gujem a naštartujem odznova.

Preto s takmer dvojročnými skúsenosťami môžem Fusion odporúčať.

P.S. A nie, nie sme sekta ani nejaký náboženský fanatici. Sme len skupina mladých ľudí, ktorí sa rozhodli pre hudbu a nie pre cigarety.

Pavol, terciá



Všetky moje deti I.

Nebolo to tak dávno, čo sa takmer celé naše gymnázium opäť usadilo na vyklápacích sedadlách v kinosále kultúrneho domu. Niektorí možno nie, ale väčšina z nás už asi tušila, aký film na nás čaká. Keď sa osvetlenie konečne rozhodlo, že bude vypnuté, naše predtuchy sa naplnili. Na veľkom plátne sa začal premietiť jedinečný dokumentárny film. Oboznámil nás so skutočnými životnými príbehmi slovenských rómskych rodín. Mali sme možnosť vidieť, ako biedne žijú obyvatelia viacerých obcí na našom území. Našťastie existuje človek, ktorý si nie len uvedomil túto problematiku spoločnosti, no dokázal sa i odhodlať, aby pomohol našim rómskym spoluobčanom. Reč je o farárovi Mariánovi Kuffovi, hlavnej postave filmu. Spolu s bývalými kriminálnikmi a alkoholikmi z komunity, ktorú založil, sa postupne snaží zlepšovať pomery v osadách, motivovať Rómov k práci a naučiť ich, nech si nezávidia, nekradnú a nech si navzájom pomáhajú. Mnohých z nás určite poznačila krutá realita spracovaná v tomto filme, taktiež sme si z neho mohli odniesť nový pohľad na rómsku problematiku, ale aj podnety na zamyslenie.

Veve, terciá

Všetky moje deti II.

Ústrednou postavou filmu je charizmatický farár Marián Kuffa. Vo filme ho ale divák vidí skôr v zašpinených montérkach. Miesto kázania sa Kuffa snaží pôsobiť na Rómov vlastným príkladom a ľudským záujmom. Pomáhajú mu bývalí kriminálnici a alkoholici z komunity, ktorú pred 25 rokmi založil v Žakovciach. Film šokujúcim spôsobom odкрýva problémy, s ktorými zápasí rómska komunita.

Zaujímavosti:

Práca na filme trvala štyri roky.

Dej filmu sa v prevažnej miere odohráva v dvoch rómskych osadách - v Huncovciach a Tatranskej Lomnici.

Film získal nomináciu na 5. ročníku cien Silver Eye za najlepší dokumentárny film zaradený do trhu East Silver v kategórii Celovečerný dokument.

Zo začiatku sa štáb neodvážil ísť do osád bez farára Mariána Kuffu. Pre bezpečnosť štábu oslovili niekoľko bezpečnostných agentúr. Postupne sa podarilo získať si pomocníkov priamo v osade, ktorí pomáhali s organizáciou nakrúcania, radili, kedy do osady ísť a kedy nie. A tak sa nenaplnili žiadne negatívne predpovede kolegov, ktorí už s osadami mali svoje skúsenosti. Dodnes štábu nik neverí, že za celé 3 roky, kedy navštevovali osady a napokon ani počas nakrúcania sa nikomu nič nestralilo.



Marián Kuffa

Pôvodne neplánoval, že by sa stal kňazom. Keď mu bolo okolo 20 rokov, tešil sa, že sa oženi a bude mať deti. Potom sa však pod ním pri výstupe na Gerlachovský štít odtrhol kus skaly - nasledoval dvadsaťmetrový pád. Záchranárom trvalo 13 hodín, než ho dopravili do nemocnice. Cítil, že Boh mu vrátil život a vtedy v ňom dozrelo predsavzatie "vrátiť svoj život Bohu" - tým, že sa bude venovať ľuďom, ktorí to potrebujú najviac. Na začiatku mu dávali nálepku „Náčelník gangstrov“. Dnes už sú Slováci na Mariána Kuffu hrdí a mnohí mu, naopak, hovoria „Matka Tereza v nohaviciach“. Má vlastné metódy, ktoré aplikuje v

rómskych osadách. Vracia Rómom vieru vo vlastné sily, dôstojnosť, sebavedomie: pretože keď pomôžu sami sebe, pomôžu aj svojmu okoliu.

Kamila Jarábková, 1. A

Výchovný koncert

Ako každý rok nás naši pedagógovia vzali na výchovný koncert, v snahe neučiť stále tým istým suchopárnym spôsobom, teda z našich školských lavíc. Celá škola sa s veľkou radosťou odobrala na miesto konania. Samozrejme, všetci sme boli radi, že sa vyhneme skúšaniam či písaniu poznámok na hodine. V kinosále nás už čakali dvaja príjemne naladení, sympatickí páni s gitarami. Hneď čo sa všetci posadili a hádam aj stíchli, mohol koncert začať.

Umelci nás hneď na začiatku ponorili do spleti piesní, ktoré vždy súviseli s danou témou. Milým prekvapením bola možnosť získať mimoriadne praktickú cenu (sada písacích potrieb) za správne vysvetlenie istého výrazu. Veľmi aktívne sa do tejto disciplíny zapájali hlavne nižšie ročníky osemročného gymnázia. Boli veľmi šikovní, svedčí o tom aj fakt, že vždy odpovedali správne! Potrebné bolo vysvetliť slová ako **moc** (vplyv; schopnosť niečo vykonať) **empatia** (schopnosť vcítiť sa do pocitov inej osoby) či **rasizmus** (teória o nadradenosti niektorých ľudských rás a na jej základe uplatňovaná politika nerovnosti a diskriminácie tzv. menejcenných etník alebo celých národov), ale riešili sa aj výrazy ako **šikana** (ľstivé, zákerné jednanie; čin smerujúci k poškodeniu druhého) **apartheid** (systém rasovej diskriminácie proti farebnému obyvateľstvu) alebo aj všeobecne známy výrok **zlo plodí zlo**. Niet pochyb, že niečo také ako šikana je každodennou súčasťou života viacerých študentov. Či už fyzická, psychická alebo najnovšie aj kybernetická. Ak sme všetci dobre počúvali, mohli sme sa dozvedieť, čo robiť v prípade, ak sme svedkom šikany či dokonca šikanujú práve nás. Najvhodnejšie je povedať to dospelaj osobe. Na našej škole sú to triedni učitelia alebo vyučujúci.

No málokto si uvedomuje, že aj niečo tak hrozné ako rasizmus je ešte aj dnes vo svete bežné. Je to otrasné, odsúdenia hodné zmýšľanie. Čo robiť v prípade, ak sme svedkom či cieľom rasistických poznámok? Samozrejme je najvhodnejšie opäť sa obrátiť na dospelú osobu.

Nepoznáš človeka, ktorý by nevedel o hrozných činoch muža, ktorý má na svedomí 6 miliónov mŕtvych Židov. Muž, ktorého fanatické zmýšľanie o rasovej nadradenosti vyústilo až do zriadenia **fašistického** (nacionálno-šovinistické a rasistické hnutie spojené s totalitným vládnutím) Nemecka, ale aj iných krajín (aj samotné Slovensko bolo satelitným, fašistickým štátom počas 2. svetovej vojny). Nedávno sme oslávili deň víťazstva nad fašizmom (8. máj), kedy sme si pripomenuli nezmyselnosť hrôzy, ktorej musel svet čeliť, keď sa vlády v Nemecku ujal Adolf Hitler. Nezostávajúme v krutosti názorov, ktoré mali ľudia ako Adolf Hitler, ale budujme lepší svet. Riaďme sa v našich životoch zlatým pravidlom etiky „Nikdy nerob iným to, čo nechceš, aby oni robili tebe.“ Veď je to také jednoduché!

ZOZNAM PIESNÍ Z KONCERTU:

Marika Gombitová a Miro Žbirka – Tri slová

Desmod a Zuzana Smatanová – Pár dní

Michael Jackson – Heal the World, Black or White

Fragile

Vidiek – Fajčenie škodí zdraviu

*Vryl sa mi do hlavy
taký smelý nápad
stačil by okamih
prestáť iba tápať.*

*Vyriešiť problémy
veď stačí iba málo
ľudia veď ste boží
tak čo sa s vami stalo?*

*Čo je tá šikana
novodobý pojem
chyby už v mladosti
záujem-nezáujem.*

*Keď žezlo moci
nad krajinou visí
a vôkol samé vojny, bitky*

*Deň ponorený v noci
chytá sa svetla
on neľahá za temné nitky.*

Kaja, 2. A & Peter, 3. A

Čitateľský maratón

Dňa 5.6.2014 (štvrtok) sme sa celá trieda vybrali na celoslovenskú akciu Det-ský čitateľský maratón, ktorý sa konal už 7. rok. Pointou tohto podujatia bolo zapojiť veľa detí do čítania kníh a prekonať slovenský čitateľský rekord z minulého roka. Vtedy sa zapojilo viac ako 15 000 detí. Celá trieda sme čítali zaujímavú a zábavnú knižku - Babka Gaunerka. Budeme sa tešiť aj na ďalší ročník.

Natália Kostková, príma



DVAJA AKO JEDNO PIVO

Zaujal ťa názov? Určite ťa zaujme aj kniha s rovnomeným názvom, ktorá príde na svet už tento rok!!!

Kniha ako žiadna iná! Aj takto stručne by sa dalo povedať o knihe DVAJA AKO JEDNO PIVO. Avšak je v nej oveľa viac ako iba počet strán. Ukrýva v sebe podprahové myšlienky dvoch starších, na prvý pohľad laických ľudí, ktorí rozprávajú svoje príbehy. Čitateľa vtrhne do rozmanitosti myslenia a pousmeje sa nad zložitou životu. Ku knihe dvoch mladých začínajúcich autorov sa kladne vyjadrila slovenská umelecká kapacita. Medzi nimi aj **Milan Lasica, Daniel Hevier, Lucia Lapišáková...**

Viac na FB stránke: **DVAJA AKO JEDNO PIVO**

**SLEDUJ! ZDIEĽAJ! PREČÍTAJ! ĎAKUJEME ZA
VAŠU PODPORU!**



Aime & Peter, 3.A

poznámka redakcie

Ak by ste náhodou nepochopili (naši autori sa vyjadrili trochu v inotajoch), táto kniha je vyvrcholením tvorivých snáh našich študentov – Aimeho a Petra.

Prajeme veľa spokojných čitateľov!

Naše cesty za poznáním

EUROVOL'BY

KONAJ.

REAGUJ.

ROZHODUJ.

Európsky parlament zastupuje vyše 500 miliónov ľudí, ktorí žijú v Európe. Časy sa menia a zmenili sme sa aj my. Od predchádzajúcich európskych volieb sa zmenili pravidlá hry. Európsky parlament má teraz väčšiu moc pri určovaní politického smerovania Európy a aj pri každodenných rozhodnutiach, ktoré nás ovplyvňujú. Silnejší Európsky parlament znamená viac vplyvu pre každého, viac možností pri riešení našich problémov, viac možností pri menení toho, čo je potrebné zmeniť. Európa čelí veľkým výzvam. Ich riešenie nebude ľahké a bude potrebné prijímať rozhodnutia. Zmeny systému mali zabezpečiť, že my, obyvatelia Európy máme väčšie slovo pri týchto rozhodnutiach. A to nielen, keď kráčame k volebnej urne, ale vždy, keď je to potrebné.

Tol'ko úvodu o Európskom parlamente. Dňa 17.4.2014 sa žiaci 3.A triedy zúčastnili na besede BSK o dôležitosti volieb do Európskeho parlamentu, ktoré sa konali 24. mája. V ten deň diskutovalo vyše 300 žiakov v divadle Aréna o tom, ako je Európa neoddeliteľnou súčasťou nášho života. Viete si predstaviť, že by sa zo dňa na deň zatvorili všetky hranice a pre mnohých obľúbené nákupy v Rakúsku by boli minulosťou? Asi by sa väčšine obyvateľom Bratislavy táto pomerne krutá predstava nepáčila. Nuž ale vďaka tomu, že sme členmi EU a sme súčasťou Schengenského priestoru, je nám umožnené cestovať po väčšine územia Európy len s občianskym preukazom. Avšak dnes si aj pôžičku vybavíme len s občianskym preukazom. Pre EU sú dôležité zmluvy a dohody, vďaka ktorým rieši väčšinu problémov. Minimálne použitie vojenských síl a lepší život pre obyvateľov Európy, to sú hlavné priority Európskeho parlamentu. Diskutovalo sa aj o Ukrajine, náboženstve v Európe a stave slovenského školstva. Na väčšinu tém padali pozitívne reakcie a riešenia. Nám ostáva dúfať, že samé pozitívne informácie budeme počúvať aj po rokovaníach Európskeho parlamentu (napr. zrušenie roamingu).

Aime, 3. A

Máš na to?

Ak tvoja odpoveď znela: „ÁNO“, vitaj na Paneurópskej vysokej škole. Či už na to máš z pohľadu tvojej peňaženky alebo peňaženky rodičov, alebo z pohľadu, ktorý ti ponúka veľa možností. Tvoje vedomosti si môžeš rozšíriť na piatich fakultách: práva, ekonómie a podnikania, masmédií, informatiky, psychológie.



A ak si takzvaný „hŕf“, môžeš si vybrať aj dve. Vzhľadom na fakt, že ak ideš na dve fakulty, musíš si zaplatiť dva školné poplatky, Paneurópska vysoká škola má pre teba zľavu. Nie je to forma 1+1 zdarma, skôr 1+0,75+ 0,25 zdarma. Nuž ale dosť o peniazoch. Á..., predsa len sa k nim musím ešte vrátiť, veď kto by od nich odchádzal. Celý „fígel“, spočíval v tom, že výšku školného som sa na prednáške ani nedozvedel. Asi preto, že sa na to bolo treba opýtať, ale komu by sa chcelo zaoberať číslami. A tu sa dostávam k podstate tohto článku. Jedného dňa žiaci 3.A a septimy dostali možnosť zúčastniť sa na prednáške, v ktorej si sa mohol dozvedieť o kvalitách Paneurópskej vysokej školy.

O možnosti zúčastniť sa nie je reči, keďže si mal na výber iba jednu možnosť. A tak si 40 minút mohol počúvať o tom, aká kvalitná je táto vysoká škola a aké zážitky môžeš zažiť, ak si zaplatíš. Môžeš cestovať po svete, učiť sa, rozvíjať svoj talent, lebo v každom z nás sa niečo skrýva (pekné motto, skoro ako do televíznej reklamy). Na konci prednášky sme si pozreli video SOM ČAROVNÝ, keďže tento talentovaný spevák je produktom tejto školy. Vec, ktorá určite každého zaujala, je vyspelosť a pocit modernosti na danej škole. No skôr je to o tom, že zvyšok školstva je na tom dosť zle, a tak táto bombastická ponuka za super cenu by sa nemala odmietnuť. Keď si to pozrieme z druhej strany, väčšina vysokých škôl vo vyspelých krajinách sú platené a služby, ktoré ti ponúkajú, sú podobné ako na Paneurópskej škole. Preto sa nemožno pozerieť na túto školu, ako na školu, ktorá chce od teba peniaze, aby mohla zaplatiť svoje priestory a učiteľov, ale skôr ako na možnosť modernejšieho vzdelania. **JE UŽ LEN NA TEBE, ČI NA TO MÁŠ.**



Aime, 3. A

22. marec - DEŇ VODY

Voda je najvzácnejšou tekutinou na našej Zemi. Z roka na rok je však vystavená stále väčšej spotrebe. Aj preto bol 22.marec vyhlásený ako "Deň vody", ktorý sa pravidelne oslavuje od roku 1993. Význam vody si pripomenuli aj žiaci



tercie Gymnázia A. Bernoláka v Senci, formou projektov venovaných tomuto fenoménu nášho života. Ich pohľad na vodu ako dôležitú súčasť nášho života bol rôznorodý, ale vždy v konečnom dôsledku žiaci prezentovali jej nenahraditeľnosť, čím potvrdili nosnú myšlienku projektu, ktorý sa niesol v duchu výroku **Leonarda da Vinciho: „Vode bola daná čarovná moc byť miazgou života na Zemi.“**

Mgr. Martina Pazderová

Exotické plazy v GAB-e

Pomaly sme sa presúvali k telocvični. Šťastie sa dalo cítiť a akoby aj nie, keď nám odpadlo zopár dlhých vyučovacích hodín. Keď sme sa s hlučným (keď píšem s hlučným, myslím veľmi hlučným) presunom došuchtali k telocvični, usadili sme sa a začala sa prehliadka. Bol som len rád, že sa nezačala rovno



hadmi. Začala sa jašteričkami, presnejšie gekončíkom nočným. Nič však netrvá večne a pomaly, ale isto malé roztomilé jašteričky vystriedali veľké, slizké, chladnokrvné hady (asi ste si všimli, že hadov nemám práve v láske). Keď okolo mňa prechádzali malé hadíky, bolo to ešte celkom v poriadku, ale keď sa ku mne postupne dostávali hady dlhšie ako vystretá paža, nebolo mi všetko jedno

a po chrbte mi behali zimomriavky ako o preteky. Celá výstava však nebola len o hadoch, dostali sme možnosť nazrieť na krmivo pre jašterice (vtedy som trochu ozelenel). Celkovo bola výstava dosť podarená a my sme mohli odýchnuť sadnúť naspäť do lavíc.

Pavol, tercia

Malá Tália a Mestské múzeum v Senci

Aj tento rok sa uskutočnila krajská prehliadka detskej dramatickej tvorivosti a divadla v Senci – Malá Tália a naša škola tam nesmela chýbať. Študenti s veľkým nadšením pozerali divadelné predstavenia súťažiacich detí. Na tejto krajskej prehliadke sa zúčastnila aj senecká základná umelecká škola. Scény, ktoré sme videli, boli úžasné. Bohužiaľ sme si nestihli pozrieť všetky predstavenia, pretože boli medzi nimi dlhé prestávky. Naši profesori však vymysleli, aby sme sa išli pozrieť do neďalekého mestského múzea. Starší žiaci si pozreli výstavu o Milanovi Rastislavovi Štefánikovi a mladší žiaci si pozreli výstavu o živočíchoch. Výstava sa mi veľmi páčila, pretože v tomto múzeu som bola po prvýkrát. Tento deň bol skvelý!

Mirka, sekunda

Predvalentínska kvapka krvi

13. februára sa v priestoroch Klubu dôchodcov v Senci uskutočnilo predvalentínske darovanie krvi, na ktorom sa zúčastnilo aj 7 statočných študentov z našej školy: Nikolet Csiffárióvá, Adrián Matejka a Ľubomír Šulák zo 4.A a Vladimír Krajčovič, Alex Gerboc, Zuzana Veselá a Andrej Kavecký z 3.A v sprievode pani profesorky Nemečkovej.



Ráno sme sa my tretiaci pekne stretli pri rannej minerálke, vraj aby nám tá krvička rýchlejšia tiekla. Nikto z nás ešte nikdy predtým nebol darovať krv, takže sme mali veľmi zmiešané pocity. Pred ôsmou hodinou sme sa stretli s našou triednou pani Nemečkovou a plní odhodlania sme si to namierili k budove klubu dôchod-

cov. Tam už vonku parkovala sanitka Národnej transfúznej služby SR. Vo vnútri nás privítala pani, ktorá nám hneď zaplnila ruky dotazníkmi, ktoré sme mali vyplniť, čím sme sa vlastne zaregistrovali medzi darcov. Každý z nás ešte dostal aj malé odznaky v podobe kvapky krvi, knižku o darcovstve a hrnčeky s nápisom SOM PRVODARCA KRVÍ. To nás ešte viac povzbudilo a presunuli sme sa do ďalšej miestnosti, kde sme sa stretli so štvrtákmi.

Okrem nich tam na nás čakali aj ochotné dôchodkyne, ktoré nás zásobovali čajom, koláčmi a rožkami. Po dlhšom čakaní, keď sme už konečne prišli na rad, nás ešte čakalo odovzdanie dotazníka, odber z prsta, aby rýchlo urobili nejaké testy a meranie tlaku. Potom sme si každý vybrali svoje lôžko a už sa nedalo cúvnuť. Niektorí z nás mali na tvári všelijaké výrazy, ale vďaka milým sestričkám sme sa rýchlo upokojili a mohlo sa pristúpiť k odberu. Keďže sme boli prvodarcovia, mohli nám zobrať iba okolo 420 ml krvi a celé to trvalo len pár minút. Ale stálo to zato. Nielen preto, že sme po odbere dostali obed zadarmo a k tomu čokoládu a keksíky, ale hlavne preto, že sme vedeli, že niekomu tých pár mililitrov našej krvi pomôže alebo dokonca zachráni život. Môžeme len dúfať, že o rok sa ku nám pripoja ďalší statoční študenti z našej školy a že z toho budú mať rovnako dobrý pocit, aký sme mali my.

Zuzana Veselá, 3. A

Išli žiaci na mohylu...

Teplo, únava a pred nami dlhá cesta... Takto by sme mohli opísať deň, kedy sme sa vybrali pripomenúť si, kto bol Milan Rastislav Štefánik. Začalo sa to veľmi príjemne. Pocit, že si nemusíme opäť sadnúť do školských lavíc, ale miesto toho strávime čas na čerstvom vzduchu, nás napíňal entuziazmom a veľkou radosťou. Viete však, kto bol Milan Rastislav Štefánik? Bol to slovenský astronóm, letec, cestovateľ politik, ale aj generál francúzskej armády. Organizoval česko-slovenské légie počas 1. svetovej vojny v Srbsku, Rumunsku, Taliansku a Rusku. V roku 1918 organizoval protisovietsku intervenciu na Sibíri. Jeho lietadlo havarovalo 4. mája 1919 neďaleko Ivanky pri Dunaji,



kde M. R. Štefánik aj s posádkou zahynul. Mal iba 38 rokov. Na mieste tragédie stojí dnes pamätaná mohyla, ku ktorej viedli naše kroky. 3.A a septima sa vybrali pripomenúť si výročie jeho smrti. Začalo to veľmi nevinne. Príhovor pre zúčastnených ľudí v Ivanke pri Dunaji

a sprievod hudby dopĺňalo slnko a dobrá nálada profesorov a žiakov. Tá však pomaly, ale isto klesala. Prečo? Na prvý pohľad krátka cesta z Ivanky pri Dunaji až k samotnej mohyle sa zmenila na cestu „okolo sveta“. Bolo to veľmi náročné. Pri samotnej mohyle nás čakal 45 minútový príhovor a miesto, kde sme si po namáhavej ceste mohli konečne sadnúť – toľko radosti. Všetko nakoniec dobre dopadlo a žiaci pri pohľade na autobus zabudli na to, akí boli vyčerpaní. No určite nezabudneme na významnú osobnosť, akou M. R. Štefánik bezpochyby bol.

Alex Gerboc, 3. A

Pohl'ad do zrkadla...

Vyspovedali sme našich najmladších – žiakov prímý
Ich triednou profesorkou je Mgr. Monika Áčová.

1. Temer rok si študentom GAB-u, l'utuješ či nel'utuješ, že si sem prišiel študovať?

CH: Nel'utujem, že som prišiel na túto školu, lebo sú tu dobrí učitelia, ktorí dobre učia.

CH: Nel'utujem. Našiel som si veľa dobrých kamarátov, viac ma tu naučia.

D: Nel'utujem, ale je mi trochu smutno za kamarátmi. Prišla som sem, lebo som chcela mať lepšie vzdelanie.

D: Nel'utujem, že som prišla na túto školu, lebo tu máme lepšiu triedu a kuchárky tu dobre varia.

D: Nel'utujem, lebo sú tu dobrí spolužiaci a učitelia. Viac nás tu naučia ako na základnej škole.

2. Čo sa ti na našej škole páči a čo nepáči?

Páči:

D: Páči sa mi naša trieda a to, ako kuchárky varia.

D: Sú tu lepšie obedy a pekné učebne.

CH: Páčia sa mi: automat, niektorí učitelia, skrinky a že škola skôr končí.

CH: Učiteľky sú milé.

D: Skôr končíme a pekní chlapci.

CH: Kolektív, zábavné hodiny a vtipní učitelia.

D: Páči sa mi veľa vecí: multimedialná učebňa, jedáleň a telocvičňa.

CH: Páči sa mi: lepší učitelia a krajšie WC.

D: Páči sa mi, že pracujeme na interaktívnej tabuli a chodíme do laboratórií.

CH: Mám to bližšie z domu a pripadáam si skoro ako stredoškólák.

Nepáči:

CH: Učebne sú ďaleko od našej triedy a starý Windows na počítačoch.

D: Nepáči sa mi iba jedna vec – kriedové tabule. Predošlá škola mala fixkové.

D: Nepáči sa mi, že musím skôr stávať.

CH: Nemáme priestor na vychádzku počas veľkej prestávky.

D: Niektoré profesorky neprijímajú na opravu známok projekty.

D: Nemáme v triede hodiny, škola nemá ihrisko a musíme chodiť na Sláviu.

D: Nepáči sa mi dvor a že nemáme kde behať.

CH: Karty na pítanie a niektorí učitelia.

CH: Obedy.

CH: Nemôžeme sedieť, ako chceme.

3. Keby sa mal/a Arabelin prsteň, čo by si na našej škole zmenil/a?

D: Zmenila by som telocvičňu.

D: Do každej triedy by som dala interaktívnu tabuľu a na dvore by som postavila veľkú telocvičňu.

CH: Začínali by sme o 8:30.

D: Aby boli všetky triedy vymaľované a aby boli krajšie tabule.

D: Nič mi nenapadá, všetko je tu dobré.

CH: Nič okrem obedov, lebo táto škola je dokonalá.

CH: Prial by som si, aby naša škola vyhrala v lotérii a aby vymenili naše učebnice za tablety. A za zvyšok peňazí by som napríklad zre-
novoval školu.

D: Priala by som si výťah, ale inak nič.

CH: Zmenil by som počítače na výkonnejšie a dal by som na ne Win-
dows 7.

4. Ktoré predmety máš najradšej?

D: Prestávku, lebo sa na nej neučíme, inak nemám.

CH: Matematika (mám ju rád od detstva), slovenčina (rád sa učím niečo nové z môjho rodného jazyka), angličtina (tento cudzí jazyk sa vyskytuje všade na svete a je dobré ho vedieť), informatika (počítače ma bavia chcem byť IT), telesná (je to relax a zábava zároveň).

D: Biológiu, pani profesorka Vietorisová je veľmi milá a vie dobre vy-
svetľovať učivo.

CH: Geografia, pretože ma baví sa učiť o svete.

CH: Etická výchova, lebo si na nej ľahko oddýchnem.

D: Slovenčinu, lebo mi príde najľahšia, výtvarnú, lebo sa tam môže-
me rozprávať.

D: Biológiu, lebo pani profesorka veľmi dobre vysvetľuje učivo.

CH: Mám rád všetky, ale najviac biológiu, lebo ma bavia živočíchy
a ich stavby tela a máme výbornú učiteľku.

CH: Dejepis, pretože sa dozvedám, čo sa stalo v minulosti.

CH: Dejepis – dobrý učiteľ, zaujímavo rozpráva.

5. Ktoré predmety nemáš rád/a?

D: Nemám rada matematiku, lebo ma nebaví počítať a riešiť rôzne
úlohy.

CH: Nemám rád informatiku, pretože s počítačmi neviem pracovať
a ani ma to nebaví.

D: Neprišla som na chuť dejepisu a chémie.

CH: Od mala mám zlý vzťah s výtvarnou výchovou.

CH: Nemám rád biológiu, pretože ma nudia podrobnosti o zvieratách
a mikroorganizmoch.

6. Prekvapilo ťa niečo na novej škole?

D: Že sa vyučovanie začína o 7:30 a kartičky na pípanie.

CH: Skorý začiatok vyučovania.

CH: Že tu nie je dvor, na ktorý sa ide počas veľkej prestávky.

D: Že máme imatrikulácie a vyučovanie o 7:30.

7. Je pre teba škola náročná? Ako dlho sa učíš?

CH: Nie, priemerne 10 minút.

D: Pre mňa je mierne náročná. Asi dve hodiny.

CH: Nie, jednu hodinu.

CH: Nie, asi 30 minút denne.

D: Ani nie že náročná, ale ľahšia ako základná škola, dá sa to zvlád-
nuť. Ako kedy, priemerne 45 minút.

8. Ako sa cítíš v triede medzi spolužiakmi? Aký ste kolektív?

CH: Dobré, podľa mňa sme dobrý kolektív.

D: Normálne. Normálny.

D: Fajn. A sme celkom dobrý kolektív.

CH: Super, väčšinou si nenadáваме, väčšina sa už poznáme a rozumieme si.

9. Ako si medzi sebou rozumiete dievčatá a chlapci?

D: Celkom dobre, s niektorými lepšie, s niektorými horšie.

D: S babami si dobre rozumiem, sme dobré kamarátky a rady sa bláznime.

D: Hmm, ani neviem. Bavím sa so všetkými.

CH: Celkom dobre.

CH: Ja si v našej triede rozumiem aj s chalanmi aj s babami, ale s chlapcami sa stretávam viac aj s nimi viac komunikujem.

CH: Väčšina sa už poznáme a rozumieme si.

10. Ako by si hodnotil/a opačné pohlavie v triede?

D: Chlapci sú v pohode, len chvíľami sú ako odtrhnutí z reťaze.

CH: Naše baby sú priateľské, šikovné a spoľahlivé.

CH: Sú to žalobaby lakomé.

D: Nevieť, nevšímam si ich.

D: Chlapci si rozumejú, stále sú v skupine a hrajú sa na mobiloch, alebo rozprávajú, len mi na nich prekáža, že sa nevedia správať k babám.

D: Naši chlapci sa stále hrajú na mobiloch.

CH: Uuu... ok, len občas sú ukecané a šialené.

CH: Sme rozdelení na tri časti: tí, ktorí držia mobily, tí čo sa na nich pozerajú a tí ostatní.

CH: Dievčatá sú v pohode, ale niektoré sú preafektované.

CH: Dievčatá sa tvária, že sú medzi sebou dobré kamarátky, ale pri tom sa medzi sebou ohovávajú.

11. Koho by si zvolil/a za miss triedy?

CH: Zdržal by som sa hlasovania.

Väčšina: Natália, Michaela, Laura, Sandra, Kika, Zuza, Katka.

12. A ktorý chlapec z triedy je najkrajší?

Väčšina: Michal, Simon, Tomáš, Noro, Milan.

13. Koho v triede považuješ za najmúdrejšieho?

Natália Kostková, Jozef Ďuračka, Norbert Turinič, Sandra Belašicová.

14. Máte v triede nejaké talenty?

Dodo Ďuračka – viacnásobný majster sveta v XMA (extrémne bojové umenia)

Sandra Rothová – viacnásobná majsterka Slovenska v show dance,

v čom získala aj 4. miesto na Majstrovstvách sveta

Tomáš Koiš – dobrý klavirista a gitarista

Noro Turinič, florballový obranca

Ubaldo Aurelius Markus – celoslovenská súťaž v hre na klavír - 2. miesto

Norbert Hinc a Milan Darnadi – futbalisti

Simon Šlosár – hrá stolný tenis, futbal

Adam Šmihel a Michal Petruš – basketbalisti

Klára Martonková – krásne kreslí, tanečnica, herečka, speváčka

Kristína a Karolína Gernicové a Zuzana Brtková – krásne kreslia

Sandra Belašicová, Natália Kostková a Laura Stančeková – tanečnice

Michaela Molnárová – tanec, herectvo

Filip Soós - tanečník

Lucia Pasztoríková - hrá ľadový hokej

Marek Sulo - tenis



Medzinárodné projekty školy

aces

Academy of Central
European Schools

**„Recognize yourself in he and she,
who are not like you and me.”
Carlos Fuentes**

Už v predchádzajúcich číslach Gymkáča sme Vás informovali o priebehu nášho projektu, ktorý bol na našej škole realizovaný od minulého septembra do apríla tohto roka. Naša škola mala vytvorené partnerstvo s ďalšími dvoma školami z Rakúska a Rumunska. Naša spoločná práca na projekte a následné aktivity odrážali hlavnú tému „Ja a tí druhí: objavujem a spoznávam inakosť tých druhých a našu vlastnú.“

Účasť na projekte nám dala príležitosť využívať nové informačné a komunikačné technológie, kreatívne medzinárodné výmeny, spoločné aktivity študentov, divadlá, zapojenie médií. Naša cezhraničná spolupráca študentov a učiteľov bola hneď od začiatku projektu realizovaná cez blog a facebook, na ktoré sme každý deň dopĺňali informácie, fotky a videá z diania u nás v škole.

Po úspešnom završení projektu sme sa 1.- 4. apríla 2014 zúčastnili záverečnej medzinárodnej akadémie Aces, ktorá sa konala u nás v Senci v hoteli Senec. Tohto záverečného stretnutia sa zúčastnili delegácie zo všetkých škôl zapojených do víťazných partnerských projektov. Znova sme sa tam stretli s našimi rakúskymi a rumunskými partnermi, a teraz už aj dobrými priateľmi. Súčasťou akadémie boli aj záverečné prezentácie a vyhodnotenie výsledkov všetkých partnerských škôl.

Mgr. Danka Knutová, vedúca projektu



Spoločná prezentácia projektu počas záverečnej akadémie Aces.



Koordinátorka projektu Mgr. Danka Knutová so svojimi kolegami z Rakúska a Rumunska

aces is an initiative of



ERSTE Stiftung

coordinated by



in cooperation with



VČELÍ DOM

and associated with





Program
celoživotného
vzdelávania

Tento projekt je spolufinancovaný Európskou komisiou v rámci Programu celoživotného vzdelávania.

Európska komisia a Národná agentúra nezodpovedajú za obsah tohto článku a ani nenesú zodpovednosť za použitie jeho informácií.

Dvanásť dní v Rakúsku...

Ráno 31.3. 2014. Pred Gymnázium Antona Bernoláka je rušno. Rodičia odprevádzajú 24 žiakov sexty s veľkými kuframi na 12-dňovú výmennú návštevu do Rakúska. Štyri sprevádzajúce učiteľky Mgr. Balúchová, Mgr. Pazderová, Mgr. Durayová a Mgr. Nemečková riešia posledné cestovné formality. Ešte pranie šťastia od vedenia školy a dobrodružstvo sa môže začať.

Dobrodružstvo, ktoré finančne umožnil bilaterálny projekt Európskej komisie Comenius, dvojročný spoločný projekt rakúskeho gymnázia Amerlinggymnasium, Wien a Gymnázia Antona Bernoláka Senec. Témou projektu je Svetové kultúrne dedičstvo v srdci Európy. Žiaci sa podujali podrobne preskúmať a zdokumentovať miesta svetového dedičstva UNESCO v oboch krajinách. Ako prvé na rad prišli od 31.3. do 11.4. rakúske skvosty. Postupne s pracovnými listami, denníkmi a fotoaparátmi v ruke prebádali historickú Viedeň, Semmering, Graz, Salzburg, Wachau, Hallstatt, Neziderské jazero, prehistorické kolové stavby pri jazerách Mondsee a Attersee. O každom z týchto miest mali už značné vedomosti, veď informácie o nich spracovávali od začatia projektu, od septembra 2013. Uvidieť ich naživo bola odmena za predchádzajúcu prácu. A ďalšia práca ich ešte čaká: príprava na výmennú návštevu na Slovensku, stále aktualizovanie webovej stránky projektu www.weltkulturerbestaetten.eu, či rešeršovanie a výber materiálu na finálny produkt. Bude ním viacjazyčný kalendár s kolážami a zápismi z denníkov.

Predvečer návratu na Slovensko 10.4. 2014 vyhodnotenie návštevy žiakmi.

„Nemčina je mi už bližšia, do Hallstatt sa určite ešte raz vrátim.“

„Najkrajší bol Salzburg, páčila sa mi aj multikultúrna spoločnosť vo Viedni.“

„Dlho budem spomínať na úžasné spoločné zážitky, ktoré sme mohli spolu ako trieda zdieľať“

„Prínosom bolo pre mňa spravovanie webstránky pri obmedzenom prístupe

k internetu na hosteli.“

Dňa 8. septembra 2014 privítame u nás v Senci našich rakúskych priateľov a spolu s nimi sa vydáme na 12-dňovú cestu po pamiatkach UNESCO na Slovensku.

Mgr. Lucia Nemečková, vedúca projektu

Zo zápisiek študentov sexty...

TAG 1

Wien Amerlinggymnasium, Bezirk 6-7

Cesta do Viedne bola príjemná a ubehla veľmi rýchlo. Hneď po príchode sme zabrali viedenské ulice našimi "mini batožinami". Prvé zaregistrovanie sa do JUFY - hostelu trvalo príliš dlho, preto niektorí z nás po príchode na izbu ako prvé hľadali WC. Potom, čo sme si prezreli celú izbu a jej okolie sme vyrazili na prehliadku partnerskej školy Amerlinggymnasium v 7. Bezirku, čiže okrese. No neprišli sme ďaleko, keďže nás už pri vchode našej ubytovne čakali rakúski priatelia. Zdráhali sme sa prvého zoznámenia, a preto sme radšej zaradili spiatocku naspäť do JUFY. Neskôr sme spoločne s nimi išli pešo do ich školy. Budova ich gymnázia sa nám zdala ako bludisko. Bola výborne vybavená a najviac sa nám páčila TULY knižnica. Po prehliadke školy nasledovala prehliadka mesta, ktorá ale veľmi dobre nedopadla.

TAG 2

Wien Altstadt

Dnes sme ukončili naše cestovanie a ideme domov - 1. apríl :P. Po našom vyspínaní do krásy, kiezby, sme sa zišli pri futbalíku a išli sme na raňajky. Po raňajkách sme sa mali ráno znovu stretnúť s našou hosťovskou triedou, 5.A z Amerlinggymnasium, Wien. Chodili sme po pamiatkach Altstadt Wien. Získali sme nové poznatky o histórii tohto cisárskeho mesta. Tieto boli potrebné na vyplnenie pracovných listov tzv. Arbeitsblätter. Naši učitelia nám darovali chvíľkový odpočinok v podobe rozchodu - juhúúú. Zlatým klincom našej poznávacej cesty bol monumentálny Stephansdom, o ktorom sme museli vyplniť ďalšie pracovné listy. Na túto činnosť sme použili náš všetok um a aj schopnosti spolupráce (odpisovania). Bol to ťažký boj, ale zvládli sme to.

TAG 3

Nationalpark Neusiedlersee

Deň sa pre nás začal skoro ráno. Dlhá cesta do Národného parku Neusiedlersee bola dôvodom včasného vstávania, ktoré niektorí prijímali len veľmi neochotne. Po hodine a pol cesty spánku v autobuse sme sa ocitli v pri jazere s nádhernou prírodou. Po rozdelení do skupín a vybraní svojho vedúceho

sme sa každá skupina roztrúsili do rôznych častí parku. Naša skupina mala doobeda na pláne poznávacie pozorovanie parku. Neskôr sme mohli vidieť priateľský zápas medzi našimi zverencami a výberom Amerlinggymnázia. Naši chlapci vyhrali iba pomerom 3:2, aj keď mali v zápase veľkú prevahu. Po chutnom obede sme sa vydali sledovať okolitú prírodu a naša sprievodkyňa nás poverila natočením krátkeho videa z okolia národného parku. Natáčania sa ujal náš vysoko skúsený režisér Tomáš B. Bolo to veľmi zábavné a všetci sme si z toho vzali veľa skúseností. Po nekonečnej ceste do hotela sme boli unavení a po večeri sme zamierili do postelí. Vyčerpaní, ale spokojní po veľmi peknom dni s úžasnými zážitkami.

TAG 4

Wien Ringstraße

Konečne prišiel voľnejší deň po stredajšom výlete k Neziderskskému jazeru, ktorý nás príjemne unavil. Štvrtok ráno, štvrtý deň pobytu, sme si mohli poriadne pospať na rozdiel od predošlých dní, lebo raňajky sme mali naplánované až na pol desiatu a navyše sme mali až do obeda voľno. Raňajky sme si užili a pokojne odišli späť na ubytovňu. Doobeda sme mali asi dve hodinky voľno, tak sme na izbách debatovali, oddychovali a hrali spoločenské hry. Čas nám plynul rýchlo a o chvíľu sme tu už mali obed. Spoločne sme vyrazili smerom k historickému centru Viedne. O chvíľu sme dorazili na našu prvú zastávku, do parku medzi Umeleckohistorickým a Prírodovedným múzeom na Maria- Theresien -Platz. Tam sme počkali, kým p. učiteľky vybavlia vstup a my sme sa rozdelili do dvoch skupín. Naša izba si vybrala Prírodovedné múzeum. Už sme tam viacerí viackrát boli, tak sme sa iba asi hodinku prechádzali a narýchlo prebehli exponáty. Po prehliadke múzea sme chvíľu v tieni počkali, kým prídu naši rakúski priatelia, keďže oni sa v ten deň učili. Hneď ako prišli, vydali sme sa na prehliadku veľkej oválnej ulice Ringstraße, ktorá lemuje centrum Viedne a nachádzajú sa na nej všetky najvýznamnejšie historické pamiatky ako Rathaus, Hofburg, Parlament, Universitát, Oper. Prehliadka spojená s výkladom rakúskeho profesora a vypracovanie slávnych pracovných listov trvala vyše troch hodín a aj napriek krásnym budovám sme už boli unavení a naša pozornosť sa každou budovou znižovala. Popravde, keď sme boli na konci, boli sme radi a už sme sa aj tešili na večeru, no ešte nás čakala dlhá cesta na ubytovňu. Niektorí z nás sa vo Viedni po tých troch dňoch už dosť dobre vyznali, a tak sme sa bez problémov (s pomocou mapy od Herr Drinku a s pomocou p.p. Pazderovej), ale unavení dotrepali domov. Hodili sme si ruksaky do izby na ubytovni a ponáhľali sme sa na večeru. Večera nám veľmi dobre padla a po nej sme ešte posedeli na lavičkách pri jedálni. Boli sme radi, že už nemusíme nikam chodiť a že sa môžeme poriadne zabaviť na izbách a dobre sa vyspať, lebo na ďalší deň sme mali odísť do Salzburgu, kam sme sa veľmi tešili.

TAG 5

Wachau, Salzburg

O deviatej začala naša cesta autobusom do Salzburgu. Po asi hodine cesty sme sa zastavili v krajinnej oblasti Wachau. Mnohé krásne kostoly a rozsiahle kláštory ako napr. Melk sú skvostmi tejto časti Rakúska. Takisto sme sa dozvedeli o tom, že Wachau je známe pestovaním a spracovaním marhúľ.

Takisto aj o Viničnom vrchu. Poobede sme pokračovali v ceste do Salzburgu. Prišli sme tam približne o tri hodiny. Po ceste sme videli Alpy a známe jazero - názov si nepamätám :D. Ubytovanie v JUFE bolo vyhovujúce našim požiadavkám. Po výdatnej večeri sme išli do Hangaru 7, historicko-umeleckého múzea firmy Redbull, kde sme videli originálne modely lietadiel, formúl, vrtulníkov, lietacích strojov a moderného umenia.

TAG 6

Salzburg, Salzburgwerk Hallein

Wir standen um sieben Uhr auf und frühstückten um halb acht. Dann begann die Besichtigung Salzburger Altstadt und dauerte bis drei Uhr. Wir guckten uns die historischen Gebäude an. Mir gefielen Festung Hohensalzburg, Stiftskirche St. Peter am meisten. Ich bewunderte die Architektur und den Baustil dieser Gebäude. Die Kirchen waren riesig und ihre Wände waren mit Bildern heiliger Persönlichkeiten geschmückt. Um vier Uhr nachmittags besuchten wir das Salzburgwerk Hallein. Wir hatten den Vortrag über dem Salzbergbau in der Vergangenheit und wir genossen die Schönheit dieses Salzbergwerks. Dann kamen wir auf die Jugendherberge für unsere Mappen © (Mappe ist ein Heft mit Arbeitsblättern) und arbeiteten in Arbeitsgruppen. Wir waren auf der Suche nach Antworten viele Fragen. Wir mussten die Denkmäler und Gebäude aufmerksam erforschen. Wir aßen reichlich zu Abend um sieben Uhr in unserem Hotel JUFA und danach unterhielten wir uns in den Zimmern.

TAG 7

Salzburg, Pfahlbauten am Mondsee und Attersee, Hallstatt

Salzburg. Napriek vytrvalému lejaku a skorým ranným hodinám sa zopár z nás rozhodlo nevynechať nedeľnú omšu v miestnom Dóme. My ostatní sme si pospali o pol hodinu dlhšie a v teple salzburskej príjemnej a pohostinnej JUFY sme dojedali raňajky. Zároveň sme mali viac času na balenie posledných vecí, zatiaľ čo ostatní z kostola si ledva na poslednú chvíľu stihli zniesť dole kufre. V studenom daždi sme závistlivo hľadali na raňajkujúcich ľudí vo vysvietenej jedálni. Zbohom výťahy, „Pribináček“, olivový olej, anglické raňajky a útulné izby so 7 zástrčkami a vlastným fénom. Lúčiac sa s týmito možnosťami sa náš bus rozbehol v tmavom počasí smerom preč z pôvabného mesta violiek a Mozarta, Salzburgu.

Niekoľkokrát sme sa s dáždňíkmi a pršiplášťami zastavili pri informačných tabuliach pri Monsee a Attersee, aby sme si prečítali o prehistorických kolo-vých stavbách Pfahlbauten, ktoré boli objavené na dne týchto jazier.

Ďalšia zastávka bolo rovnako upršané mestečko, obklopené tichým jazerom a vysokými zelenými horami, Hallstatt, kde sa ťažila soľ už pred 4 000 rokmi. Okrem nás tam bola asi iba stovka Číňanov, u ktorých vraj postavili presnú repliku tohto mesta a teraz si prichádzajú prezrieť originál. Videli sme miestne múzeum, evanjelický a katolícky kostol, vrátane cintorína. Zvláštnosťou bola kostnica, kde spočívali tí, ktorých po 15 rokoch vykopali a ozdobili im lebky. Dnes sa to už nepraktizuje, poslednýkrát sa to uskutočnilo v roku

1983, ale stále si to môžete zaželať v závete. Po prestávkach v McDonalde a pumpách sme zahájili cestu do Viedne. Aj napriek bleskom vonku sme tu všetci mali dobrú náladu a tá prispela na súťaženie. „Slowakei gegen Österreich“. To predstavovalo spievanie, v ktorom sme ich teda zrovnali so zemou a to isté môžem povedať o potleskoch za informácie podávanými našimi učiteľmi. Pani profesorky si tiež prišli na svoje, DJ Paťo im zahral ich obľúbené pesničky, ale pokus zapojiť obe národnosti do spoločnej piesne dosť zlyhal. S potmehútskym úsmevom sme ich konečne vysadili a dostali sa do JUFY, kde sme po dlhom čakaní pozdravili oddelené WC, 1 zástrčku, chladnú jedáleň a sivé tácky...

TAG 8

Wien Schönbrunn und ZOO

O desiatej sme vošli do zámku Schönbrunn. Je známy svojou historkou a tom ako dostal svoje meno.

Panovník, ktorý dal tento zámok postaviť, zvolal: „Welch ein schöner Brunn“ čo znamená, „aká pekná studňa“, keďže sa na tomto mieste nachádzala studňa. Bolo to miesto, kde počas leta spolu žili cisár Franz a Elisabeth. Počas našej prehliadky Imperial Tour sme videli obytné miestnosti, jedáleň, spálne, sál na bály a ich pracovné miestnosti. Takisto sme sa dozvedeli o zaujímavých obrazoch. Na jednom z nich je vyobrazený mladý Mozart. Po prehliadke sme okolo obeda išli na prechádzku do veľkolepých záhrad Schönbrunnu. Vystúpili sme na Gloriette a spravili sme si naše milované Arbeitsblätter. Po vychádzke sme poobede šli do Schönbrunnskej ZOO. Domov, teda na ubytovňu, sme prišli podvečer príjemne unavení.

TAG 9

Graz

V tento deň sme vstávali veľmi skoro, pretože náš čakal dlhý a náročný program – mesto Graz a Semmeringbahn. Metropolu Štajerska nádherné mestčko Graz sme uvideli po trojhodinovej ceste autobusom.

Po ceste sme sa ešte zastavili a prezreli si z rozhľadne Semmeringbahn, najstaršiu horskú železnicu na svete.

Po malebnom Grazi nás sprevádzala svojská, ale nezabudnuteľná sprievodkyňa Sibylle. Južanský Graz dýcha renesančnou históriou. Najviac sa mi páčil vrch Schlossberg, ktorý je miestom kvetov a zaľúbených. Večer sme prišli „domov“ do Viedne neskoro podvečer, unavení, ale pekne opálení. Niektorí sme sa vybrali po večeri ešte na nákupy na „našu“ Mariahilferstraße, ktorá sa nachádzala v blízkosti ubytovne. Naopak, niektorí zahájili črevnú virózu.

TAG 10

Wien Römer in Wien

Ráno sme v pokoji odišli z ubytovne na putovanie za Rimanmi vo Viedni. Zanechali tu veľa stôp, ich sídlo Vindobona sa nachádzalo v centre terajšej Viedne. Prehliadku týchto pamiatok rímskej kultúry nám robil p. profesor z Amerlinggymnázia, ktorý bol skvelý. Počas obedňajšej prestávky a rozchodu sme sa veľmi ochotne zúčastnili na akcii Redbull, kde sme si vy počuli

dobrú hudbu a dali si aj zadarmo tento obľúbený nápoj. Večer bol fajn, aj keď pre niektorých v znamení črevnej virózy, ktorá sa značne rozšírila asi na tretinu nášho osadenstva napriek medikamentóznym a aj preventívnym zásahom pani profesoriek .

TAG 11

Wien Technisches Museum, Haus des Meeres

Dnes sme navštívili Technické múzeum. Nachádza sa pri zámku Schönbrunn a vstup pre mladých do 19 rokov je zdarma! Návštevu vrelo odporúčam! Po ceste sme riadne zmokli. Nasledovala návšteva atraktívneho Haus des Meeres, ktorú si všetci užili. Najviac sa nám páčil pavilón s opičkami a terasa s výhľadom na celú Viedeň. Deň sme využili aj na nákupy, nezabudli sme ani na pani profesorky, ktoré darčeky milo prekvapili a aj dojali . Posledný večer sme strávili všetci spolu tzv. evaluáciou, čiže podrobným rozoberaním nášho pobytu.

TAG 12

Wien Senec

Posledný deň popíšem ja ako vedúca projektu a nášho pobytu. Charakterizovať ho nie je jednoduché.

Už to mám! V myslí sa mi vynorí veta zo známeho filmu: „E.T. nach Hause telefonieren“. Myslím, že najlepšie vystihuje pocity nás zúčastnených. Bolo super, vynikajúco, veľa sme videli, zažili, ale domov sme sa tešili všetci.



Dakujem touto cestou vedeniu nášho gymnázia, že nás v tomto projekte podporilo, kolegyniam Martinke, Alenke a Betke za pomoc a podporu a hlavne 24 skvelým žiakom sexty, ktorí výborne reprezentovali našu školu v cudzine, boli pracovití, empatickí, poslušní, odvážni a mám ich všetkých veľmi rada!

Vám ostatným žiakom našej školy odkazujem – učte sa cudzie jazyky a možno sa aj vy dostanete v budúcnosti cez naše projekty do zahraničia! Sextu sme vybrali práve pre ich veľmi dobré výsledky v nemčine.

A ako nám bolo, môžete pozrieť na fotografickej koláži na nasledujúcich stránkach alebo na nástenke oproti zborovni.

Mgr. Lucia Nemečková, vedúca projektu a žiaci sexty





DVOR NÁŠHO ANTONA

Chceš aj ty zmeniť školský dvor a zanechať kus seba na našej škole? Tak sa pridaj na Facebook-ovú stránku „Dvor nášho Antona“ - <https://www.facebook.com/dvorGAB> a sleduj novinky a priebeh zmeny dvora, ktorá sa bude konať počas leta. Viac informácií o akcií na FB stránke alebo v triede 3. A !!!

(Ak sa chceš zapojiť do premeny školského dvora, sleduj FB stránku!!! V prípade, že máš nápad, čo na školskom dvore chýba, napíš to na FB stránku, alebo svoj nápad hod' do schránky s odkazmi pre študentskú radu!)

<https://www.facebook.com/dvorGAB>



Európska únia
Európsky sociálny fond



Z našej tvorby

Raz stretnúť človeka to stačí...

Ján Kostra

Človek na pohľad obyčajný, ale predsa pre niekoho svetlom jeho života. Očaroval ma spôsobom, kam ešte moja fantázia nezašla. Pociť, ktorý vo mne ten človek vzbudil, vo mne vyvolal emócie, ktoré som predtým nepoznal.

Zavčas ráno, keď slnko svojimi lúčmi hladilo len jednu časť modrej planéty, jeho žiara otvorila oči mladému mužovi. Cítil, že ten deň bude neobyčajný, ale sila únavy zaťažovala jeho viečka, ktoré sa pomaly zatvárali. Jeho zrak znova zachvátila čierno-čierna tma jesenného rána. Na krátku chvíľu sa pustil do bádania hlbokých snov. Zmysel rozpoznať realitu a sen akosi odplával mimo, jeho vnem a jeho telo sa topilo v paralýze a z pohľadu, že nedokáže na to dievča stojace priamo pred ním vyriechnuť ani slovo. Vlasy, ktoré zahalovali jej ramená, mali farbu stoviek jesenných listov. Vánok jej planul do vlasov, boli ako plachty lode, do ktorých sa ten vánok s ľahkosťou opieral a hral sa s nimi. Pohľad na ňu bol ako západ slnka na obzore oceána. Jemný, krásny. Pociť, ktorý prežíval, bolo pre neho niečím novým, čo nepoznal. Bola to emócia, ktorá mu rozbúchala srdce ako burcujúce bubny, jeho dlane donútila tancovať a jeho kolená podlamovať sa. Ale zrazu strašný zvuk. Akoby sa za jeho chrbtom roztvorila zem. A tvár otáčajúceho sa dievčaťa nezazrel...

Zem sa, našťastie, neotvorila, ale bolo to niečo hrôzostrašnejšie! Budík, ktorý sa mu opäť vysmieval, že nemôže ďalej blúdiť vo svojich snoch. No nemohol ho z toho viniť, je to jeho práca a každé ráno si ju odvádza udatne. Mohol si za to sám, pretože každý večer mu dá povel, aby ho ráno nepríjemným tónom prebudil.

Stále bolo pre neho ťažké pochopiť, že to, čo zažil, bola iba krátka chvíľka. Prišlo mu to ako večnosť. Ale vedel, že na ten pohľad na to nádherné dievča, síce zo sna, nezabudne a ani na ten neznámy nový pocit.

Na ceste do školy, počas ktorej sa vždy potrápia jeho nervy, obdivoval počasie. Počasie, akým bol zahalený celý kraj. Fúkal vietor, ktorý mu rozstrapatil jeho účes, ale rukou a jedným švihom vždy napravil tento problém. Oblaky boli šedé ako popol a prevažovali sa cez seba ako lavína. Počúval spev jesenných stromov, ktorých listy strhával vietor a odnášal ich kamsi preč. To počasie ovládlo jeho myseľ. Pousmial sa a kráčal ďalej. Ani nevedel, prečo šiel cestou, ktorou nikdy nechodil. Bol začarovaný tým neznámym pocitom, ale návraty do reality boli vždy s úsmevom na tvári. Bol tam skoro, autobus neprichádzal, ale stále tušil, že dnes je niečo inak. Poobzeral sa po ľuďoch, ktorých tam bola iba hŕstka. Bola tam aj ona. Dievča, ktoré stálo priamo pred ním, pred jeho očami, no chrbtom. Presne ako v tom sne. Aj chcel na ňu zakričať, ale aj si chcel užiť tú chvíľu. Pretože krása nepotrebuje pozornosť. Horúčkovite pozoroval jej chrbát. Ako k nej kráčal, tá vôňa levandúľ otvorila jeho zmysly a znovu začal snívať. Tá vôňa v ňom vyvolala ten neznámy pocit, ale jeho podvedomie proti tomu bojovalo. Zamiloval som sa do dievčaťa, ktoré nepoznám?

Ale ústam nerozkázal a oslovil ju. Zistil, že to, čo zažil v sne, nebol len sen, ale „dējà vu“. Pristúpil k nej a povedal: „Ahoj, ja som Šimon a nechcem sa prebudiť.“

Šimon Madarász, 3. A

Niekoho-Nikoho

V srdci mal niekoho, pri sebe nikoho. Táto skutočnosť ho morila každú chvíľu keď bol sám, sám vo svojej pracovni, sám so svojim JA.

Sedel v prítmi za písacím stolom a s prižmúrenými očami sledoval ako sa modrými ťahmi zaplňajú prázdne riadky. Ťahmi, ktoré sa jeho rukou menili na príbeh. Krásny, plný jemných každodenných pocitov, ale aj hlbokých, čo lámu naše vnútro i zaceľujú ho. Myseľ si nechal unášať vlnami myšlienok a hrbou tajomných predstáv o nej, pre neho dokonalej žene. Uvedomujú si, že je mužom, hanbil sa za svoje počínanie. Vyčítavo na seba hľadel v odraze krištáľovej misky. Otázky bez odpovedí mu mútili hlavu. Mal v nej šero ako v odraze rozvírenej kaluže. Kalné zákutia sa začali postupne rozjasňovať a priniesli so sebou akúsi nádej plnú pochopenia, radosti a životného cieľa. Musím ju nájsť!

Prudko vstal zo stoličky a s presvedčením sa vydal vpred, bez ohľadu na následky. Zbehol po schodoch zakrytých kobercom prachu. V rýchlosti schmatol starý čierny kabát a otvoril vchodové dvere. Strnulo zastal. V ten moment všetko zastalo s ním. Som hlupák, naivný blbec, ako som si len mohol namýšľať, že..., ťažko vydychol. Bez života vkĺzol späť do svojho útočiska. Pocit beznádeje ho krmil čím ďalej tým viac svojím jedom. Kabát mu pomaly vykĺzol zo spoteanej dlane na zem.

Mikvo sa pobral hore po schodoch na svoje miesto. Miesto, kde sa cíti v bezpečí a zároveň ohrozený, smutný i roniaci slzy šťastia. Miesto, kde ho zazrie iba tvár dívajúca sa z krištáľovej misky. Tu, kde rok čo rok hádzal pokrčené myšlienky do koša. Sadol si na stoličku a vzal do ruky nástroj, s ktorým trávil svoje chvíle, odkedy sa stiahol do úzadia. Od nervozity hrýzol do pera, triasol sa a kvapky potu mu začali zvlhčovať tvár. Telo sa mu dostalo do krčovitého zovretia. Prestával vnímať okolie a snažil sa ujsť kamsi preč. Aspoň na okamih utiecť zo svojej mysle, ktorá mu bránila v kroku, na ktorý sa tak dlho odhodlával.

Vonku si začal popiskovať niekto, kto priniesol ľadové kamienky na jeho oblok. Všetko sa mi rúca, povzdychol si. Kto ho nepoznal a videl by ho po prvýkrát v rozporení na hrane samozničenia, mal by z neho dojem psychopata.

Niektu zabúchal na jeho dvere. Razom bol tam, kde predtým. V nádeji s niekým sa zbližiť. Rozbehol sa k dverám. Zadychčaný otvoril. Nikto, len prudký vietor mu fúkol do tváre, akoby sa mu smial. Chcel zavrieť, no v tom mu v ušiach zaznela krásna melódia ženského hlasu. Stála obďaleč dverí pod strieškou z ebenu. Dobrý deň. Usmiela sa na neho sťa žiara z neba. Ožiarila ho natoľko, až prestal vnímať rozbúrené počasie vonku. Na chvíľu zastal ako obarený, no vzápätí ju pozval dnu na čaj, aby sa zohriala.

Ste celá premočená, ale ani dážď z vás nezmyl krásu. Myslel si, no nepovedal nič. Namiesto toho sa milo usmial a nalial jej šálku teplého čaju.

Začal cítiť niečo, v čo doteraz len veril. Pocit naplnenia, pocit, že pri sebe niekoho má.

Peter, 3. A

Výsledky olympiád a súťaží

Olympiáda z geografie

V krajskom kole geografickej olympiády sa **Nina Bučková** zo **sekundy** umiestnila na **prvom mieste** a postúpila do **celoslovenského kola**, ktoré sa konalo 9.-10. mája 2014 v Prešove. V tomto kole bola úspešnou riešiteľkou a skončila na **vynikajúcom 6. mieste**, pričom od prvého miesta ju delilo len 5 bodov. A treba vyzdvihnúť fakt, že **Ninka** je v tomto ročníku olympiády **najúspešnejším dievčaťom vo svojej kategórii na celom Slovensku**. Gratulujeme!

Mgr. Tatiana Vietorisová

Olympiáda z biológie

Aj v tomto školskom roku sa naši študenti zapojili do biologickej olympiády a tu sú tí najúspešnejší:

V kategórii C sa v krajskom kole na 4. mieste umiestnil **Jakub Kočalka** (kvarta) a v obvodnom kole skončil **Andrej Rondoš** (kvarta) na 2. mieste.

V kategórii D obsadila **Sofia Fedorová** (sekunda) v teoreticko-praktickej časti 3. miesto a **Miriám Maťašáková** (sekunda) v projektovej časti 4. miesto.

V kategórii E sa v obvodnom kole v odbornosti zoológia umiestnila **Es-ter Martinezová** (tercia) na 3. mieste a **Samuel Kňážko** (sekunda) skončil na 3. mieste v odbornosti botanika.

Mgr. Tatiana Vietorisová

Súťaž Družstiev prvej pomoci mládeže

Deviateho mája sa na ZŠ Jozefa Gregora Tajovského v Senci uskutočnila **súťaž Družstiev prvej pomoci mládeže**. Naše gymnázium zastupovalo družstvo zo septimy v zložení: Ema Balažová, Katarína Hrnčiarová, Victor Ibara, Ronald Köszikla, Miroslav Sabo a Adam Schmiedl. Po týždňovej intenzívnej príprave pod dohľadom p. prof. Strivinskej sme si overili svoje vedomosti a schopnosti vo viacerých oblastiach prvej pomoci. Museli sme zvládnuť situácie ako autonehoda, hyperventilácia, pneumotorax. Taktiež sme museli ovládať pravidlá kardiopulmonálnej resuscitácie, či zaviazať otvorenú zlomeninu.



S konečným počtom bodov 193 z celkových 200 sa naša škola umiestnila na 3. mieste.

K. Hrnčiarová, septima

Stretnutie žiakov a študentov s primátorom mesta 2014

Sofia Fedorová	Matematická olympiáda	1.miesto v OK
Dominika Nagyová	Matematická olympiáda	1.miesto v OK
Pavol Tóth Vaňo	Matematická olympiáda	1.miesto v OK
Nina Bučková	Geografická olympiáda	1.miesto v OK 1.miesto v KK 6.miesto v celoslovenskom kole

Jakub Kočalka	Biologická olympiáda	1.miesto v OK úsp. rieš. KK
Lea Poórová	Olympiáda v nemeckom jazyku	1.miesto v OK 6. miesto v KK
Ivana Gajdošová	Olympiáda v nemeckom jazyku	1.miesto OK
Vanesa Svitanová	Olympiáda v nemeckom jazyku	1.miesto OK
Martin Pajpach	Olympiáda v nemeckom jazyku	1.miesto OK 5.miesto KK
Albína Háršiová	Olympiáda v anglickom jazyku	1.miesto v OK
Branislav Križko	Olympiáda v anglickom jazyku	1.miesto v OK
Viktor Zelenay	Technická olympiáda	2. miesto v KK
Dávid Marszovský	Dejepisná olympiáda	1.miesto v OK Úspešný riešiteľ v KK
Zuzana Lenártová	Olympiáda v slovenskom jazyku a literatúre Hodžov novinový článok	2.miesto v KK Celoslovenská súťaž – umiestnenie v zlatom pásme



RNDr. Jozef Radzo

Škola s úsmevom...:)

U: (na hodine geografie) Gorenje - výroba hlavne bielej techniky

Ž: Aká je čierna?

U: Napríklad televízory

Ž: To je trochu rasistické nie?

U: Hodinu skončíme keď ja poviem

Ž: NIE!

U: (nahnevaný kričí)

Chodec z vonku: Nekrič!

U: A budem!!

U: Kto je za trest smrti?

Ž: Ja! Ja! Ja som za všetko smrtiace!!

U: Keď si dáš doma zablatené topánky na radiátor, tak ťa mama...

Ž: ... dokope.

U: Wellness dnes našťastie nehrozí... môžete ísť viete kam.

U: Ty to ešte nemáš? Tak rob, lebo facan a hlava o lavicu.

U: Čo sú to sinice?

Ž: To je také hnusné zelené, nie?

U: Tam je c!

Ž: Ale ja som si myslel...

U: To som ti predsa zakázala!

U: Prejde vás humor, ako psa motor!

U: Ty sa daj vyliečiť!

Ž: Mám zápis?

U: No, neviem, potom sa pozriem, ale ak chceš, tak ťa môžem pokojne zapísať.

U: Ty si aký?

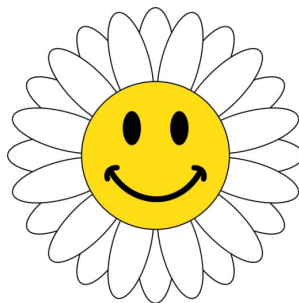
Ž: Ja? Ja som vyrovnaný.

U: Tak sa, prosím ťa, nevyrovnávaj.

Ž: Tá učka je hrozná, aj do medveďa by išla.

U: Prelož: Čo si tvoja mama oblieka?

Ž: Erotické prádielko.



U: Teraz si mi predniesol báseň alebo telefónny zoznam?

U: Prestaň, lebo ťa naboxujem!

U: To je iba svin... hnusné veci sú tam.

U: Nekokosuj!

U: Vymysli vetu, kde je "bodaj by".

Ž: Bodaj by ťa prešlo auto!

U: Ježiš, daj inú!

Ž: Bodaj by ťa kúsol pes!

U: Daj ešte jednu, ale teraz už normálnu.

Ž: (šepotom) Bodaj by ti hlavu odťalo.

Ž: ... der Märchen von...

U: Ja tam mám das!

Ž: Aj ja, ale čo sa dá robiť.

U: Ty máš mykavicu?

Ž: Pani profesorka, my sme úplne hrozní, nás musíte rozsadiť!

Ž: Leonardo DiKapričo

Ž: Ja nemám rád červené pero.

U: Ja nemám rada teba!

U: Ty, ty, ty hnusoba!

U: Ja nie som blbec! Alebo si to aspoň myslím.

Zápis: Pozeral sa na mňa prefíkaným pohľadom.

U: Čo vtedy chceli panovníci?

Ž: Hmm... neviem, že by Ganju?

U: Lucia, čo má príslovie?

Ž: No, má.

U: No, keď si sprostý, tak dostaneš poznámku!

U: No a tá Podjavorinská lízala ceruzky, ktorými písala perá.

U: Čo sa kývaš, ako nedonosný?

U: Pohni si! Keby na mieste vyhlásili mobilizáciu, tak ťa na mieste zastrelia!

U: Neodvrávaj, Miško, lebo dostaneš po papuľke!

U: Čo na mňa kukáš, ako by som išla vraždiť?

U: A teraz...

Ž: (opakuje) A teraz...

U: ... ťa vyhodím von oknom!

U: Ťa chytím za golierik, a tak ťa hodím, že uvidíš!

U: Jéžiš, eine Gruppe von Hotentoten.

Ž: (sloh) No a babky kedysi kopali záhradu, lebo nevedeli, na čo je počítač. A mladí sa možno pri pohľade na grafitty na stenách zamyslia, načo vôbec okopávali babky tú záhradu.

Ž: Radšej si odtrhnúť jablko z jablone ako omietku zo steny.

U: No ty si teda tiež riadny debo!

U: Ty nie si debo. Ty si debo verzia „drei“!

U: Použite časticu na vyjadrenie približnosti.

Ž: Cilka 27, 42 Farenheita.

U: Nepapuľuj, lebo ťa udám!

Matematika – kreslíme grafy.

U: Jakub, poď do trojky.

U: Teraz nemám chuť na Róbertka...

Ž: Čumbaba predstavoval zlo (Chumbaba, Epos o Gilgamešovi)

Ž: Elena zahral kráľovi na drundli (drumbli, Detvan)

Ž: Biblia patrí medzi bestsellery ...

Ž: Slová podľa spisovnosti delíme na spisovné a nespisovné. Takže. Medzi spisovné slová zaradujeme nacionálne, (správne nociohnálne), terminologic-ké, hovorové.

U: Aké poznáme nárečia?

Ž: No, máme, napríklad, trnavácke nárečie.

Ž: Fotosyntéza je premena kryštálového cukru na práškový!

U: Aké poznáme neekonomické nátlakové skupiny?

Ž: Napr. klub žien-feministiek, ktoré sú utrápené.

U: Medzi autorov slovenskej medzivojnovnej drámy patrili?

Ž: Barč- Ivan a Jožko Púčik (Jožko Púčik je dielo J. Barča-Ivana).

U: Aký je rozdiel medzi Drakom a Šimonom?

Ž: Šimon je okatejší, má dve oči (D. Chrobák: Drak sa vracia, Drak prišiel o oko)

U: Aké máme hlavové nervy?

Ž: Krkoidný?

U: Ako reagoval Brežnev na politiku Dubčeka?

Ž: Oholil si obočie!

U: Kto v 17. storočí skúmal svetlo?

Ž: Sokrates.

U: Ako sa prejavuje proces proteosyntézy po skončení života človeka?

Ž: Strašným smradom a plynatosťou.

U: (na matematike) Ako vám to vyšlo?

Ž: Syntax error

U: Kto 1.x uvažoval o zložení častíc?

Ž: Ezop

U: Charakterizujte svoje znamenie, v čom ste výnimočný?

Ž: (potichu)

U: Čo ste dobrý? Nerozumela som.

Ž: Milenec.

U: Počuli ste už slovo kompilátor, viete, čo to je?

Ž: Ja som počul ventilátor!

U: Ak by ste mali záujem, zajtra bude prednáška o M. R. Štefánikovi.

Ž: A bude tam aj on?

U: To mi aj muž hovorí, že si položím otázku a aj si na ňu sama odpoviem.

Ž: To nie je autizmus náhodou?

U: Načo sú v legislatíve 3 čítania?

Ž: No, najprv si to prečítajú jednotlivito, potom skupinovo.



Ž: Podľa mňa Rusi prídu a vypália nám vodu!
U: Ale ako, prosím vás, čo vypália spodok?
Ž: Nie, šak nahádzu na ňu papier a to vsaje.

U: Ako sa úradne dokazuje smrť?
Ž: Fotkou!

U: Na vodík sa môžu naviazať prenášače, aké?
Ž: Pohlavných chorôb!

U: Kam patrí Ján Smrek?
Ž: Medzi ihličnaté stromy.

U: Čo by si si dal?
Ž1: Štvorku.
Ž2: Marek je zdravo sebavedomý.

U: Čo bol Ondráš Machuľa?
Ž: Robotník na poli.

Ž: Trnave sa hovorí aj „malý vatikán“.

U: Kto bol zapojený do Košického vládneho programu?
Ž: Braňo Mojsej.

U: Ako ho zhodnotíš?
Ž: Tak ako, vypichol tam nejaké vychytávky!

U: Čítal si Malku?
Ž: Čo, maltu?

U: Čo je zdrojom mikrovlnného žiarenia v mikrovlnke?
Ž: Nejaký tranzistor?

U: Aký bude obraz zrkadla?
Ž: Nízkoťuchný.

U: Ten projektor nefunguje. Čo spravíme? Rozbijeme ho.

U: Na front prišli čerství vysmiati Amíci.

U: Hitler to dal Francúzom, doslova, vyžrať.

U: Zakladateľ genetiky?
Ž: Anton Genetik. (Gregor Johan Mendel)



U: Ja a Tomáš O. sme stále vo vojne.

U: Šimon, ja ťa zbijem!

Ž: Budín, veď to je v Žiline!

U: Čo je to téza?

Ž: Napríklad epizeuxa....

Ž: Pán profesor, podpíšete mi gymkáč?

Počas hodiny:

U: Hej! Jedz pekne!

U: Ako si to chceš prepísať?

Ž: Ja si to prepíšem od neho.

U: Odpáľ!

Ž: Ako sa máte?

U: Sústreď sa na matematiku!

Ž: Vy ste tak šarmantná!

U: Môže byť niekto taký tupý?!

U: Mohli sme mať väčšiu smolu, ako ťa mať v triede?

U: Aký bude smer indukčných čiar?

Ž: Neviem.

U: Ty nevieš?!

Ž: Prepáčte, ja som nepočul.

U: Že aký bude smer indukčných čiar?

Ž: Aha. Dobre som hovoril. Neviem.

U: Kto nerozumie, nech zdvihne ruku. A ja mu ju potom zlomím.

U: Kto ukradol Harpagonovi truhličku? (sluha)

Ž: To nebola tá mačka?

U: Ak sa budeš snažiť, môžeš si známku opraviť.

Ž: Aj ja?

U: Ale prosím ťa! Ty na to nemáš!

Ž: Ty si napísal „skriňa“ s tvrdým „Y“?

Ž: Ale veď skryť sa je s tvrdým „Y“!

Na hodine nemčiny:

U: Viete to prečítať?

Ž: Na, ja.

U: Ale prestaň!

U: Dedí sa napríklad tvar uší, nosa...

Ž: Pani profesorka, ja mám nejakú divnú chrupavku v nose.

U: Ty si nejaký celý divný.

U: Dám ťa do konzervy a bude pokoj.

Ž: Čo je film Kruh? Komédia? Romantická komédia? Horor?

Ž2: Kruh je množina bodov ohraničená kružnicou.

Ž3: Nemalo by sa to potom volať kružnica?

U: Ako vieš, že je vo vzduchu kyslík?

Ž: Ešte žijete.

U: Čo robíš? Snívaš o povetří?

Ž: svojími (správne: svojimi)

Ž: Beethovena nazvali podľa psa.

Ž: Čo znamená "meinst du"?

U: "myslíš si"

Ž: Ja som si myslel, že to znamená "šibe ti".

U: Predstav si, že je prestávka...

Ž: Keby bola prestávka, by som tu nestál.

Ž: Nemčina je blbosť.

U: Ty si blbosť.

Ž: To sú cililitre?

U: Cenu Einsteina získava Paťo za prelomový objav: v 14. storočí nemali tablety

U: Ty trubyrožka!

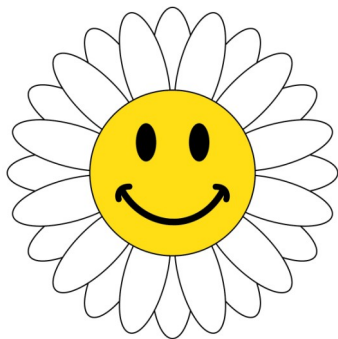
Ž: Viete, čo je kupé? Ved' tam sa kupujú lístky!

Na obrázky poranení v učebnici biológie:

Ž: Všetko je len kečup.

Ž: Polobežník Kozorožca...

U: Rozprávania zabíja...



Ž: Ja som z toho jeleň.

Ž2: Ty si jeleň aj bez toho.

Ž: Ja som s vami spokojný.

U: Ale ja s tebou nie.

Na slovenčine...

U: Ako povieme inak skladba?

Ž: Singel.

U: Prečo ma vyšťavuješ?

U: Tá zelená vrstva... Nekop ma!

Ž: Vy ma vidíte?

U: Nie, ja ťa cítim.

U: Nechaj palmu palmou a rob!

Ž: Ako je nebo? Akože nie nebo, ale nebo!

U: Vy ste úplne vygumovaní, čo ste pili?

Ž: Z alkoholu sa priberá.

U: No keď neješ, tak nie.

U: Giuseppe Garibaldi...

Ž: Giuseppe! Billá!

U: Spojky pred ktorými sa nepíše čiarka?

Ž: A, i, e...

U: Maďari nás odborne povedané spacificovali...

Ž: Bacha na Bacha!

U: Teraz nedokazuj svoju genialitu, keď hovoríme o niečom úplne inom...

U: Ukážte sa mi tam, kto tam je? Jaké ksichty?

U: V európskych štátoch vzniká nový politický nástroj...

Ž: ...gilotína!

U: Ošetruj si tú pleť! Ja ti to hovorím ako mama, čo sa rehoceš?

Ž: Na to mám mamu!

U: Ale ja som druhá!

U: Kurila, nekurizuj!

Ž1: (dusí sa)

Ž2: Čo si si prehltol ohryzok?

U: Kto už je hotový, že by ma očaril?

U: Keď brat so sestrou, to je insekt!

U: Ja ťa zabijem!

U: Tak tiež tu príde anakonda bez naučenia a ešte bude vyrušovať!

U: Neseď tu ako prísťahovalec!

U: Turci prenasledujú svojho zákazníka, predajú aj to, čo nechce kúpiť...

U: Pod lampou je najväčšia tma, to si myslí aj David S., preto sedí v prvej lavici.

U: Rob si príklady v učebnici!

Ž: Aspoň mi povedzte, ktoré.

U: Všetky!

Ž: Ďakujem ponížene.

Ž: Prosím vás, pani profesorka, na kolenách, ponížene!

Ž: Už mi to vyšlo!

U: Koľko?

Ž: Nepoviem!

U: Zajtra je výkričný deň!

U: Boh povedal: A bude foťák!

U: Jakub! Prídeš sem!

Ž: Prepáčte!

U: Hneď sa budeme rozmnožovať. Dnes je Valentína.

U: Pani profesorka ťa chválila na nemeckej olympiáde, ale to si ty nemysli, to je len taký opar.

U: Šak jak môže držať ten Harry Potter takto ten prútik, veď to je fyzikálne nemožné!

Ž: A to že je čarodejník vám nepríde divné?

U: Budeš robiť tú nástenku?

Ž: No ja neviem.

U: To kvôli Jakubovi nechceš, lebo aj on ju bude robiť?

Ž: No, hej.

U: Počúvajte, ale nieže sa vrátíme z projektu s malým Jakubkom! Lebo šak to jeho rodičia dajú vychovávať mne!

Ž: Kryštof Kolumbus nebol Američan?

U: Teleportujem ťa!

U: To je akoby som sa ťa spýtal v Múdry schybí: Čo je pacifizmus? A teraz som zvedavý, čo mi odpovieš.

U: Ktoré krajiny sú domíniá?

Ž: Aljaška, Madagaskar...

U: No, už ma to začína baviť...

U: Na akej lodi sa plavil Kolumbus?

Ž: Santa Monica (Santa Maria)

U: Čím je tvorená žiarovka?

Ž: Tým, že svieti.

Ž: Čo ste si vypili? Ste naspeedovaná jak...

U: Ty budeš rád dvojke, že?

Ž: Nie, ja budem rád jednotke.

Ž: (pri prednese Maríny) Mravčí mi v nohách...

Ž: Toto môže zmiesť človeka.

Ž: Som je prvá osoba jednotného čísla. Ja.

Ž: Druhý vyhral.

U: Čo sa diví tá malá hlavička?

U: Vy ste si nemailovali cez prázdniny?

Ž1, Ž2: Nie...

U: Tak ste to mali urobiť!

U: Veď ty nepôjdeš robiť, tebe rodičia dajú všetko!

U: Ako bol na olympiáde, tak si myslí, že objavil Ameriku. Ja neviem, ty si blbý!

U: Vznikla nová ozbrojená zložka, nazýva sa...

Ž: Kukláči!

U: Nie, žandári!

Ž: Otec Gorilot.

U: Obtrojovanú ústavu sme spomínali?

Ž: Nie.

U: Sakra!

U: Keď vám príde faktúra za elektrinu, aká jednotka ich zaujíma?

Ž: Eurá!

U: Ty si na tej olympiáde aj niečo rozumel tým ľuďom? Že čo sa ťa pýtajú?

U: Videli ste niekto Sisi? Ja som nikdy nemal žalúdok to pozerat'...



U: Chúd'a Sisi, mala krivé zuby, ale založila si vlastné súkromné fitko. Zavraždil ju atentátnik pilníkom, neviem, čo to bolo za atentátnika s pilníkom vo vrecku... No, Sisi sa prechádzala po Taliansku a stretla nejakého človeka...
Ž: S pilníkmi!

U: Že nemáš kupón?

Ž: Mám.

U: A že nedáš?

Ž: Dám.

U: (sexta) To ste sa učili teraz v kvarte.

U: Ty do ktorej krabičky patríš? Ja sa tu rozprávam s tými pomôckami a rozmýšľam, že strašné bude, keď mi začnú odpovedať.

Ž1: To je jaké meno že Hanif?

Ž2: Také teroristické.

Ž: Vysvetlite mi, ako je možné, že na nete koluje fotka ako zostrojovali prvý fotoaparát.

U: Áno, to som videl. To je taká záhada života.

U: Die Blase – bublina.

Ž: Blázen?

U: Namiesto matematiky tu vždy riešiš angličtinu. English.

Ž: Englisch, bitte.

Ž1: Prečo toľko zvonía?

U: Lebo zomrel niekto významný.

Ž1: A keď zomrie niekto bezvýznamný, tak nezvonía?

U: Ak si zaplatíš, tak hej.

Ž2: To všetkým evanjelikom tak zvonía, to nie jak katolíci.

Ž1: Si zaplať, ty!

Ž2: To nie je o peniazoch.

Ž1: Ale dobre, ty, neuznávaš Panenku Máriu!

U: Toto bude trochu iné kafé.

Ž: Nescafé.

U: Ich dvoch dám sedieť spolu.

Ž: To by nás tu bolo o jedného viacej!

U: Kto sa vám páčil v prednese A. Sládkoviča?

Ž: Tá Marína bola dobrá!



Na záver

Letné hudobné festivaly

Čaute gymkáči! Leto sa blíži, s ním prázdniny, tábory, dovolenky... kopa nových zážitkov. No a pre tých, ktorí sa radi chodia vybláznit' na nejaký ten koncert, sú tu hudobné festivaly. Zaskákať si, vrieskať, blbnúť vonku od rána do rána a, samozrejme, POGOOO! Nech sa vám páči, tu je zopár slovenských a zahraničných festov...

Festival Bažant Pohoda 2014

Hudobný festival Pohoda s návštevnosťou 30.000 ľudí je najväčší na Slovensku a je pevnou súčasťou siete veľkých európskych hudobných festivalov. 18. ročník sa bude konať 10. - 12.7. 2014 na letisku v Trenčíne.

Hip Hop Žije 2014

Koniec júna bude na Zlatých pieskoch patriť Hip Hopu. Na druhom ročníku festivalu Hip Hop Žije sa vám opäť predstaví špička slovenského a českého hip hopu spolu so zahraničným headlinerom. Tak, ako minulý rok, aj teraz môžete očakávať bohatý sprievodný program, ako napr. street ball, graffiti jam, u rampa, tanečné workshopy a mnoho ďalších.

Terchovský Budzogáň 2014

12. ročník festivalu - Terchovský Budzogáň 2014 - sa bude konať 1. - 2. augusta. Tešte sa na kvalitný rockfest s hrbou domácich aj českých hviezd a výberom zahraničných kapiel.

Open Jazz fest 2014

7. ročník tradičného jazzového festivalu pod holým nebom v areáli Zelená Voda pri Novom Meste nad Váhom.

BA City Beats 2014

Druhý ročník festivalu BA City Beats bude opäť pri Dunaji, tentokrát na Pláži pod Ufom. Potvrdenými headlinermi sú britská nufolk hviezda Fink a nemecská Jazzanova, ktorá vystúpi spolu s Paulom Randolphom.

Uprising reggae festival 2014

Bratislavský Uprising reggae festival je dôkazom, že aj podujatie postavené na menšinových žánroch sa môže zaradiť medzi najzaujímavejšie podujatia strednej Európy. Headlinermi sú Shaggy a Jimmy Cliff.

Topfest 2014

11. ročník hudobného festivalu Topfest bude aj tento rok otvárať prázdninovú festivalovú sezónu na Slovensku. Bude sa konať v prvý prázdninový víkend 26. - 28. júna na letisku v Piešťanoch.

Rock for People 2014

Festival Rock for People tento rok oslavuje svoje 20. narodeniny. Uskutoční sa 3. - 5. júla 2014 opäť v Hradci Králové a tešiť sa môžete napr. na Biffy Clyro, Chase & Status a Asian Dub Foundation.

Nova Rock 2014

Nova Rock je veľmi kvalitný a populárny fest v susednom Rakúsku venujúci sa všetkým možným i nemožným žánrom, subžánrom i variáciám rocku a metalu. Headlinerom jubilejného 10. ročníka bude Black Sabbath!

Susi, septima

Pozvánka na záverečný koncert

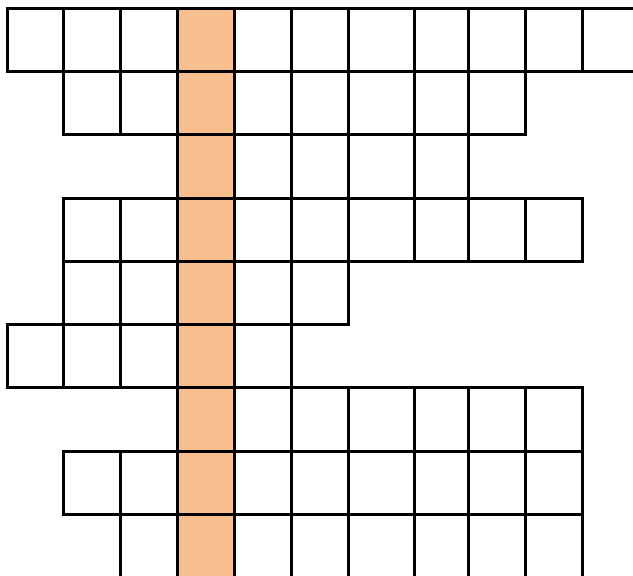
Srdečne pozývame rodičov a priateľov nášho gymnázia na záverečný koncert našich žiakov do MsKS v Senci

dňa 26. 6. 2014 o 9. 30 hod.

Tento rok sa ponesie v duchu prehliadky záujmových aktivít našich talentovaných študentov.

Mgr. Bibiána Strivinská

Tajnička



P. profesorka, ktorá učí anglický jazyk septimu a 4.A
 Triedna p. profesorka septímy
 Triedna p. profesorka prímý
 P. profesorka, ktorá učí chémiu a geografiu
 P. riaditeľ
 P. profesorka výtvarnej výchovy
 Triedna p. profesorka oktávy
 P. profesorka telesnej výchovy
 Triedna p. profesorka 4.A

Mirka, sekunda

Kupón pre momentálny „výpadok pamäte“ na jednu vyučovaciu hodinu na mesiac september, október školského roka 2014/2015. Neplatí pre písomné, kontrolné práce.



podpis riaditeľa školy

